له مسکاله تر دي حاله!

ناول

بلال ظاهر وزيري

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني:

د کتاب نوم: له مسکاله تر دې حاله!
لیکوال: بلال ظاهر وزیري
کمپوز: انجینر علي شباب
ډیزاین: حزب الله شهباز ساپی
خپرندوی: شهباز خپرندویه ټولنه
چاپشمېر: ۱۱۰۰ ټوکه
د خپرونو لړۍ: ۸۷
چاپ وار: لومړی
کال: ۱۳۹۸ل.ل/ ۲۰۱۹م

د چاپ حقوق له خپرندوی سره خوندي دي.

د ترلاسه کولو پتې:

ارمان کتاب پلورنځی، ارزان قیمت کابل/ ۰۷۸۶۲۲۸۳۴۳
عتیق الله کتاب پلورنځی، لوګر
یونیورسټي بُک ایجنسی، خیبر بازار پېښور
پښتو اکېډیمي بک شاپ، پېښور یونیورسټي: ۰۳۱۲۰۰۹۴۹۴۰
ثاقب پبلشرز، رحمت مارکیټ، عقب قصه خوانی، پېښور
فقیر بک ایجنسي، قصه خوانی پېښور ۰۳۴۲۹۷۴۵۸۲۳:
روغانیوال خپرندویه ټولنه؛ اسحاقزی مارکیټ، لاندیني پوړ، جلال آباد ښار، افغانستان اړیکشمېرې: ۰۷۸۷۸۳۰۳۰۲ - ۰۷۷۲۹۹۴۰۴۰
شهباز خپرندویه ټولنه، بي بي حوا لیسې تر څنګ. حاجي زمان کوڅه، حاجي عظیم مارکېټ جلال اباد ښار
۰۷۸۷۸۸۶۸۱۲/ ۰۷۷۲۹۲۰۰۰۸/ ۰۷۹۷۹۲۰۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:
لاندې سپېڅلو او ګرانو خلکو ته!
-شهید پلار جان ته، چې ما نه دا ولیده او نه مې
يې مینه ولیده
- خوږې مورجانې ته چې پښتني احساس سره
یې را لوی کړم، دا سيوري دې زما په سر تل
وي.
ب ظ وزیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلالي انګازې او تخليقات

د يو غټ سترګي سړي، يو په ډېرو مسايلو پوهېدونکي سړي، په ذهن کې څه تېر شي. دا سړی همدې افکارو ته رياضت پيل کړي ايسته ترې شعر جوړ شي.

د شعر ليکل يو ځانګړی هنر دی چې د الهام او د رياضت د زېږندې نوم ورکولی شو او رښتيا دا د هر چا کار هم نه دی.

چې د ټولنې يوه پېښه را واخلي او په يوې کوچنۍ نړۍ کې ورته ځای ورکړي، کله خو داسې هم وشي چې شعر پېښه زېږوي، خيال په حقيقت بدل شي.

بله بحث د نثر دی چې د پانې پر مخ به درته هسې تشې کرښې ښکاري خو په حقيقت کې به داسې کرښې کښل شوي وي، چې لوستونکی له ځان سره کلک ساتي. د لوستونکي په سترګو کې اوښکې ډنډ کړي، د لوستونکي په مخ مسکا راولي کله ورته تندی وران کړي. دا ټول کمالات د نثر ليکونکي يا ليکوال د قلم کېدلی شي.

د دې پورته دوه ډوله هنرونو څښتن شاعر او ليکوال بلال ظاهر وزيري چې د نېږدې خوږو ملګرو څخه دی، د شعر سره سره د ټولنې په څو مهمو برخو (له مسکاله تر دې حاله) ناول ليکلی.

ياد ناول مې څو ځل له سترګو تېر کړ، وه مې لوست.

ګڼ موضوعات پکې ذکر شوي وو

د يو لايقه ځوان او د يوې شنې پانې کيسه پکې تر بحث لاندې نيول شوې وه، خو يوه شنه پانه پکې سوځي او يو تکړه لايق پکې ناکامېږي.

دلته زموږ د ټولنې يو شمېر بد عرفونه دي، چې اکثره پېغلې او ځوانان يې قرباني کېږي، دلته ترې ډېره ښه يادونه شوې ده. ټولنيز، فرهنګي، نظامي، او روان حالات پکې څېړل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ٦

د ناول ژبه ډېره روانه ده، موږ چې کوم ډول خبرې کوو په هماغه ډول لیکل شوې ده، یو شمېر پښتو اصطلاحات پکې هم ذکر شوي دي هڅه دا شوې ده چې کره پښتو ولیکل شي خو بعضې ځایونو کې د جملې د خرابوالي په خاطر د لیکوال سترګې په پښتو پټې شوي دي ټوله کې د اداکارانو د نومونو په انتخاب کې ښه فکر شوی دی ښه نومونه یې ټاکلي دي لکه، (لایق، پاڼه، چینار ګل، وړانګه، ائینه، شینکۍ، ننښتره توری...)

د بلالي یار د نثر په نړۍ کې دا د پیل ګام دی خو داسې ښکاري چې په دې نړۍ کې لا ډېر لوبېدلی دی.

تاسې دروند مخاطب د وزیري صیب دا لیکل شوی نثر ډېر په مینه ولولئ ان شاالله ډېر څه به ترې تر لاسه کړئ.

زه ګران وزیري صاحب، ملګرو او کورنۍ ته یې د دغې لاسته راوړنې مبارکي وایم.

تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ناول سره پاتې شئ زه وزیري صاحب ته هیله من یم چې په راتلونکي کې به لا نور ښه کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي، د دغې یار د لا نورو ښځونو په هیله د قلم نوکه یې وچه مه شه.

مینه او درناوی

علي شباب
فکري دریځ ـ ننګرهار
۱۴\۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلال د پیل ګام !

دریغ ته وبلل شو...(ښه نظم لیکونکی، ښه نظم ویونکی او د ښو کلیماتو متخلق) دې ته ورته ډېره ستاینه یې وشوه. یو تور هلک یو دردېدونکی هلک یو غټ سترګی هلک، درد یې په څهره کې له ورایه ښکارېده په دریغ موږ ته مخاطب شو.

پیل یې په دوه بیتونو وکړ له هغې وروسته یې داسې نظم ووایه چې د درد سره سره یې خوند راکړ دا نظم کلیوال نظم و دې په (سلایي) نوم نومولی و.

څنګ ته ناست ملګری علي شباب مې وسکونډه او ورته مې کړه چې نظم دې وي او داسې دې وي.

بلال یار شو هماغه د سترو شپو او ورځو یار زموږ فکرونه سره نېږدې وو موږ د عدم تشدد د لارې ملګري وو. ډېری وخت به سره یو ځای وو، د هېواد په روانو حالاتو به اکثریت شنني رواني وې کتابونه به مو سره لوستل. په حقیقت کې د یوې رښتیني ملګرتیا تارونه سره غځېدلي وو.

بلال د پیل ګام واخیست له ما سره د مشورې پرته یې خپل یو نثري کتاب ټولنې ته وړاندې کړ خو ښه کار یې وکړ.

(له مسکاله تر دې حاله) د بلال ظاهر وزیري لومړی ناول دی، ما له سره تر پایه ولوست.

چې د ژوند حقیقتونه، مذهب، ارزښتونه، او کلیوال رنګ یې پکې راټول کړی، ټولنې ته وړاندې کوي

نوم یې هم بد نه دی (له مسکاله تر دې حاله) مسکال وشو...

ولې اړیکه ونیول شوه؟

ولې دا اړیکه وپالل شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۸/

ولې یوه شنه پاڼه وسوځېده؟
ولې یو ځرګند لایق ناکام شو؟
ولې دومره قربانیانې....؟
پایله یې څه شوه...؟

دا هغه پرتې پوښتنې دي چې په لوست سره به یې لوستونکي خپله ورته ځوابونه پیدا کړي.

بلال توره وکړه د خپلې خوږې پښتو ژبې یو څو سلنه حق یې ادا کړ، لږ څه یې د پښتو په میراث کې نور هم اضافه کړه. اوس په دې وپوهېدو چې بلال له شعري ژبې سربېره نثري ژبه هم لري.

زه ملګري بلال ظاهر وزیري ته هیله من یم ډېر هیله من چې دا به په دې برخه کې لا ډېره هڅه کوي تر څو خپله ژبه نوره هم بډایه کړي.

زه ورته له ډاډ او مبارکۍ سره سره دا لاربښوونه کووم چې په دې برخه کې لا غښتلی پاتې شي چې لا ډېر کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي.

زه ستاسې او کتاب تر منځ نور نه راځم تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ولولئ او د مسکال او حال تر منځ پرتې پوښتنې حل کړئ، زه وزیري ته بیا هم د دغې ناول د چاپ مبارکي وایم د تخلیق فکر یې له کلیماتو مالامال او د قلم څوکه یې وچه مه شه

درنښت

عبدالله بهار (صافی)
د روغ ټولنیز بنسټ مرستیال
ننګرهار جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منني په پار !

تخلیقات په ډېرو مسایلو کې ترسره کېږي، د ادب تخلیق بیا دوه موضوعات زېږوي
چې یوه برخه یې نظم او بله یې نثر ده
زه چې کله په دریغ شعر وایم نو که رښتیا ووایم ډېر تشویقېږم چکې شي، ښه شېبه راته د لاسونو پړکا کېږي.
زه دومره نه آرزم، خو شاید د دې خلکو د ژوند انځورونه به زما به شعر کې ښکاري چې بې خیاله راته سر خوځوي. دا کېسه په ما هم تېره شوې یو شمېر ملګري دي چې شعر وایي وایم لکه چې دا یې ماته لیکلی دی سم ډېر خوند ترې اخلم.
راځم دوهمې برخې نثر ته، زه دا ځل د تخلیق په دې برخه کې خپل ځان دې وګړو ته وړاندې کووم. دا مې د پیل ګام دی زه وینم چې دا لیکل شوې ګډې وډې څومره بدلون راولي (له مسکاله تر دې حاله) له کوم ډول هرکلي سره مخ کېږي.
په همدې ځای کې له تا ګران لوستونکي ډېره مننه کووم چې دا کتاب لولې، شاید ستونزې به ولري دهغې راته بښنه وکړئ او که راسره مو شریکه کړه نو احسان به مو وي.
زما څو تنه خواږه یاران دي هغوی راسره د دې کتاب په چاپ کې له زړه هراړخیزه مرستې وکړې یاد یې ډېر ضروري ګڼم.
په سر کې مناسبه ګڼم چې د خپلې کورنۍ یاده وکړم، ځکه یو بلالی دوی ظاهر او بیا یې د تخلیق په نړۍ کې وزیري کړ، زه د دې کتاب ټول کرېډېټ (اعتبار) د دوی په نوم کووم.
په ځانګړي ډول د ګران نیکه، کاکا زوی رستم شاه او خپل کاکا (شاکرالله) څخه مننه کووم چې تل یې زه په ملا ډبولی یم او د مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱۰/۱

تنګ روحیه یې راکړې ده.
له ګران او خواږه ملګري دین محمد حیران ښخه من منننه چې د دې
کتاب په چاپ کې یې مالي مرسته راسره وکړه. له ګران دوست
انجینرعلي شباب ښخه د منني د ادا کړني کلیمات نه لرم، په خپلو
نازکو ګوتو یې د ناول کمپوز وکړ او د دې سره سره یې راته د کتاب
اړوند ګڼې مشورې هم راکړې.
له ګران هدایت نور ستانکزي ښخه هم د زړه له تله مننه کووم، چې یو
شمېر نقطعو ته یې متوجې کړم او سالمې مشورې یې راکړې.
له نورو خوږو ملګرو هر یو عبدالله بهار، ګل محمد شېرزاد، فضل
الحق سعید، امید لطیف زي، بشیر احمد شیرزی، انجینر فرید امین،
بصیر احمد فیصلي، غیرت مهمند، صفي الله ناصري او عمران حیدر
ښخه هم مننه کووم چې تل یې ماته هر اړخیزې او ښې مشورې راکړي
دي.
د شهباز خپرندوي ټولنې له درانه مشر حزب الله شهباز ښخه نړۍ نړۍ
مننه چې په ورین تندي یې د کتاب د چاپ او خپریدا چارې په غاړه
واخیستې.

په پښتنه مینه

بلال ظاهر وزیري

۱۲\۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تردي حاله !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مازيګر لمر په پرېوتو و !
جلال اباد ښار ملنګ جان واټ کې غورځنګ له لاسه نيولی وم، ما د پښتونستان څلور لارې ته ځکه کش مکش کاوه، چې په دغه خوا مو کور و. مازيګر چې به له دندې راغلم بې انتها به ستړی وم، هر مازيګر به راسره همدا تلوسه وه چې کله به تر کور رسمه او د ابې د لاس لاچي دارو چايو ګيلاس به له غوړه نيسمه
خو غورځنګ بيا په ملنګ جان واټ تينګار کوه، دا چې غورځنګ مې د راز او نياز ملګری و ماته به يې له نيازه (خانه) غږ کاوه، او زه به ورته په (ګل پاڼې) مخاطب کېدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي خاطر د روند و زه هم ورسره تم شوم د پیغام منور د موسیقۍ له دفتره لږ څه وړاندې، په یوه بې چاره هوټل کې مو د چایو په لېست کې ځان ثبت کړو. غورځنګ چې په کوزې پښتونخواه کې ژوند کړی و، نو ځکه یې تل د شېدو چای څښلو او نوموړي سره په یو ځای کېدو به اړ وو چې باید د شیدو چای څښل ورسره ومنو. نوموړي د چپ لاس په ځنګل ډډه ووهله پښې یې وغزولې، ماته ځیر شو یوه شېبه غلی و بیا یې وویل یو ښه خبر درته لرم که د چایو سره څه را اخلې ما جیب ته د چپې سترګې په کونج غلي غلي ولیدل د جیب ځواب منفي و، ور زیاته مې کړه د ګل پاڼې ځو ته خو اوس سوداګر یې ټول ښار دې په خپلو مشروباتو لړلی دی، د ښار ټولو دوکاندارانو سره اړیکې لرې ،غورځنګ مسکی شو ویې ویل که را اخلې او که نه؟! زه کار نلرم ما ورته کړه څه ته یې را واخله پیسې به یې میاشتني تنخواه کې درکړم.
زموږ تر مینځ پیسو کوم ارزښت نه درلود خو هسې یوې شېبې خندا ته به مو پلمه لټوله، غورځنګ ووتو او له ځانه سره یې سمبوسې راوړې په هوټلي یې غږ کړ یو چاینک د شیدو چای هم راوړه.
دې سره یې ماته مخ راواړوه چې خانیه! بیګا مشر ډاکټر صیب سره یوې انجلۍ اړیکه نیولې وه،له خبرو داسې معلومېده چې کومه ډاکټره ده زه ورنږدې شوم چې تر څو پوه شم چې ځوانه ده که بوډۍ؟
غږ یې تاند و کله چې مشر ډاکټر صیب د موبایل کرښه پرې کړه د فیس بوک (مخ پاڼې) په پلمه مې ترې موبایل واخیسته راغلو اړیکو ته لاړم ګورم چې په سر کې یې د ډاکټر پاڼې په نوم شمېره ثبت وه ژر مې ترې خپل موبایل ته واړوله موبایل مې بېرته ډاکټر صیب ته ورکړ.
ټوله شپه مې پاڼې ته پېغامونه او زنګونه وکړه ځواب یې رانکړ، خو ما ورزیاته کړه (ګل پاڼې) نور څه کوې؟ سم تېکدار دې له ځانه جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی ایپ هی، تاجکه، ازبکه هزاره او ...
اوس دې په پښتنو پسې هم را واخیسته په خندا شو او ویې ویل پښتنو ته نصیحت کووم چې ځوانان یې بې لارې نه کړي. ما ورته وویل ښه نو زه دې د څه لپاره راوستی یم راته یې کړه د میرنې په نوم مې یو دوست راځي تاسې سره هم اشنا دی که په یاد مو وي د ښبوې په یوه رسمي سفر کې راسره یو ځای و ، ښاښا ومې پېژنده هغه چشمکي یادوې هههه.. په هغه ورځ یې د کبوتو په مهال چینارګل ته وویل چې یاره تا خو له حیا خلاص کړو هههه بلکل هماغه دی، دا ځای مې ورسره وعده کړې ما ورته وویل سمه ده موبایل دې راکه چې سوډان(چینار ګل) هم راوغواړم.
چینار ته مو له ډېرې مینې سوډان وایه چینار ډېر نرم مزاج خندان او صادق انسان دی. غورځنګ د موبایل په راکړې سره دنده هم راکړه چې بیرون دې شمېرې سره هم اړیکه ونیسه د مېړنې شمېره ده شاید نېږدې، وي، زه موسک شوم او د څپلیو د پېرمو په ترلو ـې زیاته کړه چې صیب امر مو اجرا کېږي. ځان سره مې ږویل بچو خانه له ډاکټرانو د ډاکټرانو شمېرې پټوې بیا یې موږ ته یاده کوې زه به دې هم خوښ شم دا چې چینار ته زنګ ووهم فکر مې د پانې شمېرې ته شو ژر ژر مې په خپل موبایل کې په مستعار نوم (داؤد) ثبت کړ، چینار مې راوغوښت او مېړنی مې له لاسه نیولی هوټل ته دننه کړ له چای څښلو وروسته مو بنډار تالا ترغی کړ.
له هوټله په راوتو سره د بنډارونو له یوه بل خوږ او مبارز ملګري صفي الله سره مخ شو نوموړی هم زمونږ په څېر د عدم تشدد فلسفې لاروی او مینه وال و.
عدم تشدد په پښتنو کې کې یو اوږود شالید لري ،د دې فلسفې سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاری ستر پښتون فخر افغان خان عبدالغفار خان بابا یا د استاد اسماعیل یون خبره د سرېتوب لاروي د نه تشدد نظریې خپریدا لپاره ډېره خواري کړې ده.

نو مونږ به هم تل په شریکه د رخصتۍ په ورځ د بابا په مزار کې راټولیدو د بابا په کارنامو او اوس مهال د یو ځوان مبارز منظوز خان پشتین په کارونو ؛ قربانیو او لاس ته راوړنو غږېدو له روغبړ وروسته یې عادتي لېکچر شروع کړ.

او ویې ویل عمران حیدر زنګ راکړی و، ویل یې علي شباب هم له ما سره دی او دوی هم له ځانه سره راواخله او د بهسودو د پل هوټلو ته راشئ.

موږ هم دریغ نشو تر ماښامه مو محفل په مرکو ګرم وساته قضا ماښام د خپلو کورونو په لور خواره شو. د اشترنګي ریکشې په وروستي سیټ کې ناست وم چې ښاغلي افضلي صیب د کاروان صیب بیت رامسج کړ.

ما مخکې له دې چې یې ولولم مضریت مې وکړ او پاڼې ته مې ولېږه نن یې ګیله په غریو نیولي انداز داسې وکړه

خلک په خپلو کارو بوخت دي په چا کار نه لري
د پیغام د رسېدو سره سم بېرته ځواب راغی

-وبښئ ! تاسي څوک؟

ما ورته ولیکل

-ډګر جنرال لایق افغان

شېبه ځنډ وروسته یې په پیغام کې لیکلي وو (هههههههه..جنرالان په ملنګانو باندې څه کا ؟ !)

وبښئ تاسي شمېره ناسمه کړې ده بیا مې پیغام ورته وکړ خو دا ځل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب رانغی، دا وخت د تبلیغي مرکز دروازې ته رسېدلی وم.
زنګ مې ورته وکړ شبکې ځواب راکړ(ستاسې ډایل کړې شمېره ځواب نه ورکوي) لا دوه قدمه به مې نه وو اخیستي چې پانې مسکال وکړ ما یې شمېره ډایل کړه مقابل لوري په خپ خپ خو زړه راښکوونکي اواز ځواب راکړ، هیلووو !
تاسې څوک؟ د ډاکټرې دې نرم غږ زما وجود مېږي مېږي کړ له کړتن سرې یې خبرې هېرې کړې. زه د دغې جادوګر غږ په خلقت کې غرق وم، ډاکټرې بیا راغږ کړ ورور‌ه تاته وایم څوک یئ؟ د ورور له نوم سره مې ټکان وخوړه د خیال نړۍ مې ویجاړه شوه ورته مې له خولې ووتل زه زه څه خیر پرېږده یې که څڅڅه خدد دمت وي؟
هغې زیاته کړه نه مننه خو بیا مزاحمت ونکړې، د هغې په غوښتنه مې د موبایل اړیکه پرې کړه زړه مې بې قراره شو. په اړه یې ډول ډول فکرونه ذهن ته راغلل حیران وم، چې څه وکم څه ډول قناعت ورکم څنګه یې ملګرې کم څه ډول کولی شم چې اړیکه ورسره وغزوم.
نو د زړه او ذهن پرېکړه مې په دې سره وشوه چې اول باید په پیغام هوکړه وشي چې یو ځل هوکړه وشوه نو بیا زنګ که زنګونه... د اغلې ډاکټرې څو خاصیتونه ډېر ښه ولګېدل د هغې له جرأت، اخلاق، قناعت او سالم تحلیله متاثر شوم په پیغام کې مې ولیکل:
(وبښئ مزاحمت مې وکړ)
هغې زیاته کړه، نه هیله کوم.
دې هیلې نو زما ډېرې هیلې پیدا کړې. ځکه د موبایل پرې کېدو نه وروسته ما دا امید نه درلود چې اغلې دې بیا وخت راکړي او زما ببولالې دې واوري. ځکه د پانې د ژبې فصاحت او بلاغت ډېر زیات و، خوږه لهجه او اصولي خبرې یې کولې د بل پیغام لپاره مې د موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۷

سکرین له دې تکو ډک کړ.
.هر يو غم به درنه لر کړم
خوشالۍ به در په سر کړم
زه به دومره مينه درکړم
چې دنيا به شي حيرانه
اخر کې مې زياته کړه چې د دې ښائيسته شيرينې او مينې مينې انجلۍ نوم به څه وي؟
هغې يوه وړه خندا او لاندې يې ليکلي وو
د کومې انجلۍ؟
ما ويل ستا په (ستا) سره يې پوره يو لمن خندا راولېږله بيا يې يو اوږد پيغام په دې ډول ليکلی و:
دروغجنه دا سړي ولې دروغ وايي (دې ښائيسته شيرينې مينې مينې انجلۍ) نو زه تا چرته وليدم؟
وااا ډوزماره په ډوزمار سره زما خوله د خندا له کنټروله پاتې راغله داسې په کړس کړس مې وخندل چې د ټولو دوکاندارانو فکر ماته شو.
ځکه مونږ به کله کله ډوزمار ښاغلي چنار ګل ته ويل که چنار به رښتيا خبره هم وکړه نو ما او غورځنګ به په موسک انداز يو او بل ته وکتل چې بيا يې ډوزه اوويشته چنار به قسمونه کول چې باور وکئ رښتيا وايم تاسو ته زما هره خبره ډوزه ښکاري
له خندا وروسته مې ځواب ورکړ
-چې ستا د غږ او کليماتو مطابق مې ذهن کې ستا څهره انځور کړه او ډېره خوږه ولګېده او بيا خو ښائيست څه په څهره کې نه وي ،انسانيت او اخلاق له هر څه ښه ښائيست کيدای شي.
هو دا خو منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وبنبئ دا (ای ای) راته مناسب نه ښکاري ښکلی نوم مو ؟
هههههه ولې درته مناسب نه ښکاري؟
د چا خبره(شرماږم) ههههه ځکه چې دغه یې دغې ته وایي.
څوک چا ته؟
میرمنې یې خپل د ژوند ملګري ته وایي هغې وخندل او زیاته یې کړه
ډېر وران یې.
نوم مې ائینه دی خو په کورکې راته شینکۍ وايي
په څه بوخته یې؟
هېڅ نه د کور کارونه او بس...
څو کلنه یې ائینې؟
دوه ویشت کلنه
کور مو په کومه خاوره دی؟
تورغره کې
زده کړې دې کړي دي؟
تر دریم ټولګي
دروغ مه وایه دا پیغامونه او تر دریم ټولګي ښوونځی...
ته څه فکر کوې؟
زه خو وایم شاید لسانس به یاست
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې
رښتیا ووایه چېرته او سېږې؟
کلي کې کنه.
فکر نه کووم
باور وکړه ډګر جنراله !
ههههههه ډګر جنرال !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۹

هو کنه تا ویل ښاغلی قدرمن د ګر جنرال لایق افغان

سمه ده نو

د پاڼې له قوله چې د دې پیغامونو په بهیر کې مې مور ته ستا نه شکایت وکړ.

چې یو څوک دی ډېره یې په تنګه کړې یم مور مې راته وویل چې کوم اوزګار خېل به وي کار پرې مه لره ځواب مه ورکوه، په ورته مهال مې ستا پیغام خپلې خورلنې ورانګې ته هم لېږه او هغې به راته ښودانه کوله چې داسې وکړه وخانده، غصه شه او داسې نور...

ائینې !

بلې

دا چې د پاڼې خبرو په ما ډېر اغېز کړی وو نو ما هڅه کوله چې نو مورې د مینې په دام کې ګېره کم، خو دا کار دومره اسانه هم نه و. یو چاته د مینې څرګندول ډېر جرآت او لوې زړه غواړې د مقابل لوري زړه ترلاسه کول وړه خبره نده هنر ته اړتیا لري چې څنګه یو څوک په ځان مئین کړې خو ما غورځنګ سره په ګرځېدو دا جرآت او هنر زده کړی و.

ځکه غورځنګ پدې کارونو کې ډېر ماهر و د دې ترځنګ پرې الله ج ښکلې څهره هم لورولې وه ځکه هغه به هره ناسته (غونډه) له داسې ډېرو پېښو او پړاوونو تېرېدو ، نو ما هم فکر وکړو همدایې وخت دی چې له زده کړې جرآت او هنر څخه ګټه پورته کم نو زړه مې د زمري کړو او په خورا مؤدبانه انداز مې دا پیغام ولیکه یوه خبره کوم خفه کېږې به نه، هغې وویل نه مهرباني !

ځکه په اوس وخت کې دا خبره کول مناسب هم نه ښکاري خو زه مجبور یم چې باید ویې وایم، هیله ده چې تاسو هم مثبت ځواب راکړئ او زړه مې مات نکړئ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱ / ۲۰

مهرباني وکه که د منلو وي په سترګو منم يې
وعده وکه چې غصه کېږې به نه
سمه ده مهرباني
باور وکه وېرېږم چې موبایل را باندې بند نکړې
نه يې بندووم مهرباني
په ډېرې سختۍ او ترټنې ژبه مې ووېل چې
مينه درسره لرم
څڅڅه څه څه...؟
دا څه وايې لېونيه لا خو !
په خدای باور وکړه
له ځانه لېونی مه جوړوه لايقه مينه دا نه ده چې (مينه درسره لرمه) ډېر
څه د دې کوچنۍ خو درنې کليمې تر شاه پراته دي
څنګه؟
بس نو ماشوم نه يې !
باور وکړه ائينې پوه نه شوم
کله درد، غم، ژړا، بيلتون، قرباني که د سر په بدل وي او زه د دې
اړيکې ترون دومره په احساساتو نشم کولی
ائينې ! رښتيا وايم
نه يې منم
افففففففف...
بس نو فيصله به وخت ته وسپارو
نه نه نه ائينې زړه مې چوي !
حوصله لايقه ته په احساساتو کې يې
زړه مې تنګ شو او زنګ مې پسې ووهه په چالاکۍ سره ورته سر شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۱/

چې ژر کوه ووایه چې لایقه زه هم درسره مینه لرم
دا وخت نو د ملک اباسین د حجرې تر څنګ د سیند غاړه کې ناست وم.
لایقه ! دا ته څه وایې مینه د خولې خبرې نه دي عمل غواړي او عمل یې په پښتنه ټولنه کې په سرو لمبو کې لوڅې پښې مزل دی.
نه ائینې حتمي به یې وایې
څه په پیغام کې یې درلیږم
خو یو ساعت وخت راکړه که ځواب مې منفي و بیا به هم نه خفه کیږې
اړیکه پرې شوه.
تاسو پوهیږئ چې انتظار د زړه وینې وچوي لکه د تږي مار به تاوېدم راتاوېدم کله به کیناستم او کله به ودرېدم.
یو شاعر څه ښه ویلي دي
لا ناست نه یم چې پاڅم ولاړ نه یم چې کینم
دا وخت راباندې ولې انتظاره نه تیریږي
څو شیبې وروسته...
پیغام راغی ته څه ثبوت لرې چې ماسره رښتینی یې؟
ګوره ائینې اړیکه باور دی
پوهیږم خو زه مې زړه ته څه ډول قناعت ورکړم؟
یو څه شته، که ارزښت ورکړې
څـــــــه ووایه؟
د مور په سر سوګند
له پیغامونو معلومېده چې د قسم په اورېدو پانې تغیر کړی همداسې وشو.
زیاته یې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نالیدلی مینه، نالیدلی یاحی مسوګا

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۲/

بسس بس بس... لایقه ! مینه درسره لرم I love you) (دوستت دارم) ما ته خپله مور ډېره ګرانه ده.

اوس نو واوره

نوم مې پاڼه دی تخلص امین کوم اصلي د تورغره یو. او اوس کلي کې اوسېږم، تر اوسه مې د ننګرهار په عامې روغتیا روغتون کې دنده درلوده. اوس د تورغره روغتون کې په دنده بوخته یم ،له ماسپښین وروسته همدلته په یوه طبي علومو انستیتیوت کې استاده یم، کاش یو څه موده مخکې سره مخ شوي وای، د عامې روغتیا د کوچنیانو په واټ کې مې دنده وه.

ښاااا پاڼې ګلې ! خوښ شومه له پېژندنې او له باوره مو ، زه لایق افغان یم له دې مخکې مې د کرېږ په بېز کې دنده وه د ملي پوځ یو تن بریدمل وم

-ښه ډېره ښه ده

زما پلار هم په ملي پوځ کې افسر دی

اوس مهال په یوه فرهنګي دفتر کې چې یوه بهرنۍ اداره یې ملاتړ کوي ورسره په دنده بوخت یم

ډېره ښه ده لایقه اصلي د کوم ځای او اوس مهال چرته مېشت یې؟

اصلي د کوټ ولسوالۍ یم اوس مهال جلال اباد ښار اوومې ناحیې اړوند تبلیغي مرکز سره اوسېږم.

ډېر ښه لایقه خسر مې څه کار کوي؟

ههخخههخهه... سعودي کې دی

سمه ده نو ولې دې وخندل هه؟

حیرانونکې ده خسر مې؟

خو لایقه تا ته خو ما وویل چې دا اړیکه ډېره سپېڅلې ده او پالل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخت دي، خو ستا تينګار و او د مور په سر دې قسم وکه کنه ما نه منله چې مې ومنله او ستا هم همدا غوښتنه وه اوس خو به ضرور د دې اړيکې پايله د ژوند يوځای کيدا (واده) وي.

په همدې ډول زمونږ اړيکې دوام درلود هره ورځ به مو په ساعتونو ساعتونو خبرې کولې.

يوه ورځ يې د خبرو په منځ کې زياته کړه زه نه غواړم چې په راتلونکې کې له کومې ستونزې سره مخ شم نو اړتيا ده چې د اوس څخه ستا او ستا د کورنۍ څيني غړو له نومونو او ستا د کلتور رواج او خويونو سره ځان اشنا او عادت کړم.

او ته به راته يو يو ښايې ستا سې کورنۍ يعنې زما راتلونکې کورنۍ خوابښې جانه، خسر جان، لېورونه، ايندرورګانې او نور څه ته ارزښت ورکوي په څه خوښيږي او څه يې بد راځي؟

چې زه ورته ځان هماغسې عادت او چمتو کړم

او که کومه نيمګړتيا را په کې وي چې اصلاح يې کړم لايق جانه!

واه پانې څومره ښه فکر لرې ان شاالله د وخت په تيريدو سره به يو بل ښه وپيژنو او د يو بل د کورنې او ټولنيز ارزښتونه سره به اشنا شو.

لايقه! ته په کوم نوم خوښيږې چې زه يې درته له واده نه وروسته اخلم؟

خاوند مې؟

نه نه لايقو به درته وايم سمه ده؟

سمه ده څه چې تا ته ښه ښکاري ښائيسته انجلۍ؟!

ښاا ته راته ووايه ته په کوم نوم خوشاليږې پانې؟

خو کوم نوم پکې چا راوستی دی راته وايه زما غټ سترګې ميرمن جانې هههه..

ولاکه يې درته ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله!/ ۲۴

ولې لايقو؟

ځکه ته چې ماته لايقو وايې زه به درته پانکه وايم

سمه ده نو لايقو

ای د غوا لورې د مور نوم دې څه دی؟

هههه ولې درته ووايم چې ستوريه او ها رښتيا هغه ائينه او شينکی مې خويندې دي يوه بله پېلوڅه نومېږي او واده شوې هم ده او بله دا چې پلار سره مې نه لګي ځکه د هغې نوم مې هم درته وانه خيست نوم يې نشم اخيستی زړه مې درزېږي

ولې؟

بس تېرېږه تري مشر ورور مې سپين غر نومېږي د کلي د روغتون مخې ته هټی لري دوه نور ورونه مې پښتون او څراغ... ههههههه او نيا مې جانورو نومېږي خو يوه خدای وهلې شيطانه ده چې...

هههه سمه ده نو د غوا لورې

دا د غوا لور راته مه وايه لايقه په مور دې ېره خفه کېږمه

کېنه د غوا لورې دا زما تکيه کلام دی

افففف باور وکړه زور راکوي

درکوي دې نو زما يې څه؟!

سمه ده نو د غوا زويه! ههههه...

شاباس قربانت شوم، قربان بيخم دا (قربان بيخم) څه ته وايي؟

دا په پشه يي ژبه کې وايي قربان دې شم

پانې! زه سبا پخير روان يمه يو ټرينينګ ته پانې.

همدلته جلال اباد کې دی؟

نه نه کابل خوشحال خان مېنه کې پخير

ما نه وړې لايقه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۵
هههههه.... (ملا او دومره طالع)
رښتیا وایم لایقو
سمه ده نو د غوا لورې بیا د غوا لورې
ایې د غوا خو !
ای کاش لایقه چې واده مو شوی وی ،او ما درته په خپلو لاسونو د اړینو توکو بیگ تیار کړی وی.
په تلو تلو کې مې بې شماره ښکل کړی وی
هههه د غوا لورې یواځې د بیگ تیارول، دا خو زه هم کولی شم دا دومره لویه شپه چې تېرېده، دې کې به دې څه کول هههههه.؟
ویده کېدم به کنه څه به مې کول؟
هههه تو خه تو خه هههههه....
ای سپین سترگیه شرمېږې نه؟
نه ولې د واده وروسته کېسه ده نو !
سمه ده نو ، خه پاڼې د شپې درې بجې شوې سهار وختي کابل ته سفر لرم د اوس لپاره ښه شپه.
نه نه داسې خو نه کېږي
ولې؟
یوه پپه لا... بیا ویده شه لایقه !
افففف واخله
امممممممم چک... خوږه وه اوس نو زه درته ویښتو کې گوتې وهم ته ویده شه، سهار دې خو بجې پاڅوم؟
پنځه او دېرش به مې پاځوې خوږې
ولې لمونځ؟
بس کړه د ملا لورې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای هی نو قسمت دې ښه دی چې نېږدې نه یو که نه تول بدن به دې په غاښونو کندې کندې وه، لمونځ ولې نه کوې د غوا ځویه؟
ښاا! سمه ده ښه شپه کړته کړته ځومره خبرې کوې لا ؛ نو
تا ته هم ښائیسته، خاوند مې بای بای

● ● ●

جان مې پاځه کنه. لایق جان مې ناوخته دی لایقو پاځه کنه لمونځ وکه ای لایقه ! ستا خو لا مور ...تا ته وایم لمونځ قضا شو !
په دې پیغامونو زه نه وم پوه شوی زنګ راغی پوره شپږ او درش دقیقې وې د موبایل د توکمې په کېکارېلو سره غږ وشو:
لایقو پاځه کنه. پاځېدلی یې؟ او سمې خبرې ولې نه کوې هه تا ته وایم پاځه کنه مړو !
پپپپاځېدم یاررر...د غوا لورې
ښه شکر چې پاځېدلې، هله نو اودس وکړه لمونځ په قضا کېدو دی بیا به د تلو تیاری نیسې.
سمه ده جان مې !
له کوره ووتم د ملنګ جان واټ څخه د کابل په موټر کې کیناستم...
په ټوله لاره موپیغامونه په زړه چاودون سره وکړل ځکه کله به په لاره موبایل کار کاوه او کله نه، خو د سروبي بازار کې هوټلونو ته ودریدو چې د پانې پیغام راغی...
(لایقه که غږ دې وانه ورم نو بیا مې جنازې ته راشه نور نو یوه دقیقه بې له تا نشم زغملی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ مې ووهه د پاڼې خوله له ژړا نه تولېده، احساسات يې نشو کنترولولی . په ژړغوني انداز يې وويل بد نصيبي ګوره نن له مرکزي دفتره زنګ راغلی و، سبا زموږ هم په فاطمة الزهرا روغتون کې ترينينګ دی.

دې سره زه غلی شوم، بيا مې وويل څومره وخت لپاره دوام کوي؟

بس زما هم يوه اونۍ دوام کوي، له دې خبرې وروسته زما فکر هم خراب شو ځکه فاطمة الزهرا روغتون زموږ د کور سره نږدې پروت و.

پاڼې زياته کړه، لايقه څنګه غلی شوې؟

نه نه پاڼې څه خبره نشته (؟)

پوهېږم لايقه، خو ته مه خفه کېږه کوښښ کووم چې ستا تر راتلو دلته پاتې شم بابرېيانو کې مې د ترور کور دی او که ونه شو، ته چې له کابله راځې زه به دې سترې مه شي ته خامخا راځمه.

سمه ده جان حرکت کوم بيا موبايل کار پرېږدي

خاوند ته مې ښه سفر... او مېرمن ته يې په اوښکو تهپي اننګي

نه نه پاڼې ! داسې مه کوه که زما خوشالي غواړې، نو زما لپاره په ځان پام کوه.

سمه د په سترګو لايقو تر کومه چې دې موبايل کار کوي نو پيغامونه رالېږه

-ښاااا سمه ده، زه به د موبايل تر کارېدو چاپېريم

کرنګ پيغام راغی، ليکلي يې وو:

ای دا ته ماته مېرمن ولې نه وايې؟

ههه.. مېرمن خو مې يې پاڼې، نو تکرار ته څه اړتيا...(؟)

ښه سمه ده نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

.

.

جان مې لالې دې کابل ته ورسېد
شکرونه چې پخير ورسېدې، دمه شه سترې شوې به يې، سبا به وختي سيمينار ته ځې.
هو رښتيا کابل کې چېرته پاتې کېږې؟
ملګري شته دي، که نه ميوند واټ ورته وايي هلته پکتياوال ميلمستون کې کوټه نيسم
سمه ده اوس ويده شه جان مې ښه شپه او ښه خوبونه
تاته هم پانګې... بای بای

• • •

په ارخ واوختم، سترګې مې وسولولې، تليفون ته مې زنګ و.
افقف يو خو دا زنګونه، دا خو پانه ده
بلې...بلې !
بلې ملې پرېږده
لمونځ درنه قضا کېږي او ما هم خپله بار بستره چمتو کړې ده، چای څښم او بيا نو د ښار په لور درومم.
ستا شپه ښه وه لايقه؟ ما خو په ژړا ځان وژلی، ته لېونی مې يادېدې د سترګو ګاټي مې تر اوسه خوږېږي
پانې دا ليونتوب مه کوه دا ته څه بلا يې؟
خو څه وکړم تر اوسه خو تنها وم، اوس مې وجود په دوه برخو ويشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی یو ته یې لایق او بل ته پانه وايي. ستا د لیدو لپاره مې ټوله شپه فکرونه کړي دي همدا سترګې مې نه وې ورغلې چې په خوب کې راغلې...

له رنګه غنمرنګ، جیګه پزه، غونډه مونډه خوله، منځني تور ویښتان، له وجوده نری او یو غټ سترګی...

ګوره پانې دومره تشویش مه کوه دیدن به مو وشي زه هم ستا لیدو ته لېواله یم خو خوب دې هم په زیاته سلنه ارخ لګوي...هههههه

او څه به ووایم د الله ج له نامې ځار شم چې په دې دور کې ته له فیسبوک،انستیګرام، واټساپ، ایمو، ټویټر او نورو خواله رسنیو لرې یې...

لایقه مور، کلیوال خلک یو، دا کوچنی موبایل که چا راسره ولید تر شلم کلي مو غیبت کوي او ته لا خبرې د سمارټ فون کوې توبه توبه. ههههه

ولې خاندې پانکې؟

هسې دلته د نښترې توری، په نوم یوه مشره ښځه ده، وايي کاش ستا په شان زما هم پښې سپینې وی. ډاکټرې داسې راباندې ښه لګې چې دې ونه ګورم طبیعت مې ټوله شپه ګډوډ وي.

بس داسې چاپېره وي بېچاره

هههه.. بې چاره نه ده د بې چاره لورې، هسې نه ټوخه دې کړي، شی دختر باز دی.

ای ناولیه ! ګنهګار برې مشره او زړه ښځه ده

سمه ده نو زه دفتر ته راورسېدم پانې ګلې !

شکر، لایقه زما یو ساعت وشو په علي اباد کې لاره بندی کې نښتې یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۳۰/

وايي مخالفو وسلوالو په لاره کې بمونه ايښي د هېواد زړوره ملي پوځ
يې راوباسي.
دا څه وايې پانې؟
زه او خدای لايق جانه!
ته وګوره يو ډولي رينجر دی، شاته پکې چوکۍ دي، درنده وسله پکې
ترلې ده، دوارو خواوو ته يې دوه غټ ټايرونه لګېدلي، ډېرې انتنې
پرې ترل شوي دي او ۲۵۱۱۲ يې پلېټ نمبر دی.
دلته خو نشته...هاااغه دی ومې ليده لکه ناوې، ههه د تيلو ټانک سره
خوا کې ولاړ دی.
پوهېږې د غوا لوري دا زما موټر و، دا ما داسې جوړ کړی و شپږ کاله
راسره و.
دا څه وايې لايقه بس اوس دا بله دنده شوه، چې څمه او راځم دې رينجر
ته به ګورم او ژاړم به...ربه صبر راکړې!
ای لېونۍ له مينې دې مننه خو ډېرې ژړاګانې مه کړه ما دردوې، زه نور
پيغامونه نشم دراستولی زموږ درس پيلېدونکی دی او ته شېبه په
شېبه خبر راکوه ستا پيغامونه ليدلی شم
سمه ده زړګيه!
لايقه لاړ خلاصه شوه
حرکت مو وکړ
پيرصيب زيارت ته راورسېدم
سره رود دو سرکه کې يم
اند ښنه ونکړې
د روغتون مخې ته ښکته شوم جاااان!
جانګ ته تر دمې ښې چارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

لایق جانه ! وبښه پیغامونه مې نشو دراستولی
پانې ګلې ! تشویش ونکړې روغتون نه څو کوڅې لاندې زموږ کور دی
که هر څه ته اړتیا وه پیسې، خوراک، څښاک، د شپې لپاره هم مکمل
غږ کولی شې.
نه نه مننه ژوند مې
دلته مې د ترورکور شته، پیسې هم شته یو اځې ستا کمی دی.
لایقه د چکنوریو په ساحه کې خو مې له چا سترګې نه سوځې ځکه دا
مې د خاوند کلی دی هههههه....
لایقه د استاد په مخ کې ته یې، دیوالونو کې ته یې، تخته کې ته یې،
درس ته مې هیڅ فکر نشته دا څه راوشو؟
ټولې ملګرې راپورې خاندي، خبر یې لایقو !
وړانګې ته مې کیسه وکړه چې د لایق مینې رانه ملنګه جوړه کړې ده،
وایي ته او لایق به ما ته شیریني راکوی، ځکه ټول کار مو ما وکړ.
هههههه... پانې څه که خیر و درځم، وبه ګورو اندېښنه مه کوه د
وړانګې شیرینې له غره نه لوړه او درنه ګڼم. حق یې دی او بله مې دا
خبره کوله جان همدې روغتون ته مخامخ، د تیږو په سرک مې د یوه
ګران ورور چینار ګل چې زه ورته د مینې نه سوځان وایم کور دی.
دا شمېره یې درواخله کولی شې، چې مرسته درسره وکړي.
سمه ده جان مې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

ای د غوا څویه! چینار زنګ راکړی و شمېره مې تا ورکړې وه؟
هو بې غمه اوسه هغه مکمل باوري انسان دی یو چینار او بل غورځنګ له ورونو راته ډېر ګران دي.
چینار درته څه وویل؟
ویل یې خور جانې زه د لایق ورور یم، ته لکه چې جلال اباد کې ټرینینګ کې یې، که کوم امر خدمت و له زړه ډاډه غږ راکوه.
بس همدومره...
خو له خبرو ډېر دروند انسان معلومېده، د څومره وخت راهیسې یې پېژنې...؟
دوه خبرې دې ورسره څه وکړې، اوس یې په هکله پوښتنو ته ګوره افففف نو دا ښځې هم عجب مخلوق دی؟!
ښاااا مه یې وایه لایقه ستا لکه چې بدګمانۍ نه بل کار نشته، ورور مې دی.
ښه پاڼکې دا خو له ډېر وخت راهیسې پېژنم.. ښه ده چې یې پېژنې یې ما ته څه؟
واوره نو!
نه یې اورم...
واوره کنه بیا اړیکه پرې کووم، ښاااا سمه ده نو ووایه څنګه یې پېژنې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

د نن څخه تقريباً اته کاله وړاندې د کورنۍ سرپرست شوم، زه وړوکی وم د کلي د ښوونځي په نهم ټولګي کې زده کوونکی وم.
يوه ورځ مې د مور په چاودو پوندو نظر شو، د ټيکري په سوريو کې يې وېښته راوتي وو، لمنه يې څو ځايه سورۍ او شلېدلې وه.
کوچني ورونه مې د بکسې او کتابچو په ارمان ښوونځي ته تلل او راتلل، دې وضيعت ته فکرمند شوم چې څنګه بدلون ورکړم(؟)
د ملي پوځ ليکو ته په تګ مې زړه او ذهن مشوره راکړه، د کرکټ بيټ مې په تبر ټوټه ټوټه کړ، کتابونه مې د کلي رود ته ورواچول او د ولسوالۍ پر لور روان شوم له هغه ځايه د ملي پوځ د رينجر په وسيله، د بهسودو کميسارۍ ته انتقال کړای شوم.
مازيګر و په نهاره ګېډې نمجنې سترګې تراړې شونډې مې د کميسارۍ ديوال ته تکيه وکړه.
شېبه وروسته يو لوړ بريتور سړی، چې برګه درويشي پر تن وه، د پر ګلونه يې په اوږو کتار وو راڅرګند شو. له ټولو يې پوښتنې وکړې چې چا خو کور کې جنګ نه دی کړی؟ د کورمشرانو له اجازې پرته خو نه يئ راغلي؟... هلته جنګونه دي مرګ، زخم، ولږه، تنده هر څه شته په دې مو فکر کړی...؟
ځواب مو په هو ورکړ د دې سره يې په ما سترګې ولګېدې
خواته راغی
هلکه! ته څنګه راغلی يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان صیب ! ملي پوځ ته ځم
لوچکه، لوفره ! ستا عمر ملي پوځ ته د تلو دی؟
په مخ دې لا ږیره نه ده راغلې، خامه خوله هلک یې احمقه ! ته دې پاینسه پورته کړه چې په پښو دې ویښته شته که نه؟
نه نه قومندان صیب !
شابه عاجل ووځه، بیا دې دلته ونه وینم درې کاله وروسته راشه زه په ژړا شوم ور زیاته مې کړه...
قومندان صیب زه ځم له یوې خوا کورنۍ ستونزې لرم او له بلې خوا هېواد سره لېونۍ مینه... ګوره وراره ! ته لا کوچنی یې هلته درڅخه خلک نورې استفادې کوي
قومندان صیب ته پر ما باور وکړه، ځکه زه د یوې داسې کورنۍ زېږنده یم چې ټولو ځوانانو یې ځان په دې خاوره قربان کړی دی کوچنی ضرور خو بې غیرته نه یم
ښااا! سمه ده نو ستا خوښه !
بریدمله ! د دې کار هم ورخلاص کړئ
... صیب ! امر مو اجرا کېږي
قضا ماښام مو له کمیسارۍ د کابل په لور حرکت وکړ، زما یوه جوړه توري جامې پر تن وې، بنین یا کورتۍ خو څه کې چې زېرپېراني مې هم نه وه. او له دې مخکې له درونتې اخوا نه وم تللی، د کاستر موټر په وروستني سیټ کې ناست وم.
په لاره مې منظره کوله چې کلینر راځخه تلیفونونه هم ټول کړل، د ماهیپر په غرونو د سپینو واورو شال غوړېدلی و.
کاستر د جلب او جذب قومندانۍ مخې ته تم شو، له شیبه ځنډ وروسته غږ وشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(تا شوېد....)

زه په دري ژبه هم نه پوهېدم خلک ښکته کېدل زه هم پسې ښکته شوم، یخنۍ نو ښه خوله لګولې وه نرۍ نرۍ واوره ورېده، د برق زیړې رڼا ښېله ښکلا وربښلې وه. د پلټنې ځای ته ورسېدم د یوه عسکر چې یواځې یې سترګې ښکارېدې راته کړه!

(دستایت بالا کو)

زه نه پوهېدم هغه په غصه شو

(برایت چه ګفتم او لوده؟)

له دې سره مې ښه عسکري څپېړه وخوړه، لاسونه یې راته پورته کړل په جیب کې مې یوه ماته هېنداره او ږمنځ وه، راځخه یې واخیستل له څو ځایه سختې پلټنې وروسته داخل ولاړو اخوا دیخوا خاموشي خپره وه ځکه شپه نوره په پښېدو وه بهر مو ډېر ځنډ وکړ.

ما له یخنۍ خبرې نشوې کولې کینې دهلېز ته یې داخل کړو، ځینو چالاکو او ګرځېدلو خلکو ځانونه کوټو ته ورسول.

موږ څو تنه بې خولو لا هغسې دهلېز کې ولاړ وو، برېدمل راغی څو څو پایپونه یې ووهلو د دهلېز یوه سر او بل سر ته یې منډې راکړې نیمه شپه وه، زما برخه په دې وېش کې هم پاتې شوې وه او د چپرکټ دوهم منزل مې په برخه ورسېد ایله به مې سترګې ورغلې وې چې د چورک(شپیلک) شور جوړ شو د(بخیزین) غږ به مې تر غوږو کېده.

دا چې زه ستړی وم او داسې مې انګېرله چې زه په کور کې یم او خوب وینم، نو په همدې کې مې چپرکټ په لغته ووهل شو له توپ سره د چپرکټه په فرش را ولوېدم دلته مې بیا یوه عسکري لغته په برخه شوه، بهر مې منډه کړه.

بریدمل له ګریوانه ونیوم (اووو دېوانه کمپل تان جمع کو) ژر ژر راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپل مې ټوله کړه.
بهر جومات و، ووتم دا چې د خولې طف مې په وریځو او بنو کې واوره کېده پینځه ویشت ورځې مې جلب او جذب کې په همدې ډول تېرې کړې. کله پخلنځی مینځه، کله خوړنځای مینځه، کله الوګان سپینوه، او کله واورې ټولوه د تن له جامو مې د چمبې پوست جوړ شوی و.
دا چې ما په کمیسارۍ کې یادونه کړې وه، چې زه زده کړې لرم په شپږ ویشتمه ورځ یې د نظام له سره څو تنه بیل کړو، ستر تالار ته یې انتقال کړو.
هلته په سوونو خلک راټول و، د دفاع وزارت ستر درستیز شېراغا کریمي او پېژندوال هم راغلي وو، د ازمویښې لپاره یې پارچې راکړې سوالونه حل شول پارچې ټولې شوې.
دا ازموینه یې د۱۷۸۷ تنو واخېست، سبا یې د نتایجو د اعلان په پار راټول کړو، د بریالیو په لېست کې اوه ویشتم نوم زما خوار راغلی و.
دلته راته ښې زیاتې داسې لارښوونې وشوې:
(تاسې موږ بهرنیو ځواکونو ته د تمریناتو لپاره لېږو باید هلته د خپل ملت او دولت ښه استازي وکړئ) ځکه چې تاسې ته تمرین ترکان او یونانیان درکوي، په منظم ډول یې ودرولو او په لیکه وار ډول یې له جلب او جذبه د کمپ غازي په لور حرکت راکړ.
د څو کوځو او موړونو له تېرېدا وروسته راته کمپ غازي ښکاره شو، په دروازه کې عسکرو وویل چې څوک موبایل لري دلته دې پرېږدي موږ موبایلونه ورکړل
یو تن موبایل پټ کړی و هغه یې نو ښه د حلوا د خوراک کړ.
خوب خونې او چپرکټونه را په ګوته شول، دا چې زه په ښه درجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیاب شوی وم، نو زه يې د اول ټولي اول بلوک اولې ډلګۍ ته ورکړی وم.

پينځه دقيقې وروسته چورک ووهل شو، د جم نظام ميدان ته ټول شو بېرته يې راته د البسې(اغوستون توکي) اخيستلو په خاطر KMTC ته موزون قدم راکړ.

زما سليپر بوټان واورو وهلي وو، د څو قدمو په اخيستو د يوه بوټ تلی د ځمکې په مخ پاتې شو او د بل غاړې هم راووتې، لوڅې پښې په يخو واورو کې تر KMTC لاړم.

د څو ساعته ځنډ وروسته د البسې تر ډيپو ورسېدو

البسه يې راکړه هلته يوه دنګه تور پوستې امريکايۍ مسؤله وه، ما په ډېر زحمت درويشي پر ځان کړه.

جرابې ډېرې کشک داري وې، کله چې مې د لاسو غټې ګوتې جرابو کې ورکړې، پښه مې ورجيګه کړه نو لاسونه مې په يو خوا او پښه مې په بله خوا لاړه علت يې زما د وجود شخوالی ؤ.

ډېره خواري مې وکړه ونه توانېدم چې جرابې پښو ته واچووم، ډډه مې ووهله او د مايوسۍ غټې اوښکې مې پر مخ راغلې.

يوه بله سره سپينه امريکايي پېغله چې د منځني قد درلودونکې وه، خواته راغله ډېر ځير ځير يې راوکتل بيا يې وويل (ډو يو هاف اني پرابلم؟) ژباړه: ايا ته کوم مشکل لرې؟

ما د هو په مانا سر وخوځوه هغې رنګارنګ نخرې پيل کړې، وه يې خندولم په انګليسي به يې رانه پوښتنې کولې ما به هم مات ګوډ ځوابونه ورکول.

کېناسته او زما پښې يې وغزولې، د پښو تلي يې راته په خپلو لاسونو وموښل ايله مې احساس وکړ چې زه هم پښې لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې جرابې او بوټونه راپښنو کړل، لاس پوښونه(دستنې) یې له خپلو لاسونو راوویستې زما لاسو ته یې واچولې. په اشاره یې پوه کړم چې زه به اوس لاړه شم ما په اشارو ورسره مخه ښه وکړه. روانه شوه تر پښا کېدو یې پښه نېوه او شاته یې راکتل، بېرته مو د کمپ غازي په لور حرکت وکړ.

مازیګر یې یو وار مصرفوونکې د غاښونو کریم، برس او ځینې نورد اړتیا ور توکي کمپ کې راکړل. سم له لاسه یې تشنابونو ته دننه کړو سر ګیره او بریت یې راباندې شنه کړل دا چاره نو د تمرین تر اخره روانه وه په اونۍ کې دوه ځل شنه کېدل حتمي ول.

په کمپ غازي کې اسانه سزا دوه ساعته په واورو کې د لاسونو او پښو دننه نیول وو، ډېرې سختې ورځې وې ترکانو له انسانانو تېرې جوړولې، یوه ورځ د لوا بریدمل راغی او د شاعر پوښتنه یې کوله، اخوا دېخوا مې ولیده، نور څوک نه وو. نو ما لاس پورته کړ دنده یې راکړه چې سبا مراسم دي باید دریځ چارې مخ ته یوسې.

ما د اجندا په اخیستو سره ومنله مراسم پیل او پای ته ورسېد. شېبه وروسته د لوا قومندان وغوښتلم ورغلم او ښه شخه سلامي مې ورته ووهله هغه له وربښمي څوکۍ راپورته شو ځانته یې غاړې وویستم په مخ یې ښکل کړم.

بیا یې د ټولي او کنډک قومندانان راوغوښتل ورته یې وویل لایق له ګزمې، پهرې او هر ډول مجازاتو معاف دی څوک حق نه لري چې دا ازار کړي.

بیا نو مزې شوې د دریځ له چلولو وروسته، د ترکانو عسکرو به راته ځانګړی احترام کاوه. ښځو او نرو به ډالۍ راکولې او د یونانیانو په زړه کې مې هم ځانګړی ځای پیدا کړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روزنیزې دورې ملګري به د هرې ستونزې د حل لپاره په ماپسې راتلل، او څوک به مې چې نه پېژندل هغوی به هم هڅه کوله تر څو مې ملګري کړي.

یوه ورځ د دریم ټولي یو تن راغی له خوبه یې پاڅولم، راته یې وویل بیګا ته زما میلمه یې حتمي به راځې اشنا

. زه هم ورغلم هغوی لومړی چای راوړ او زیاته یې کړه یو څو غزلې راواوروه، چې له زړه مو زنګ لرې شي بیا به بررې وهو. ما به څو بیتونه نه وو ویلي چې یو تور رنګه هلک راننوت د کټ په څنډه کیناست ما غزل ته ادامه ورکړه هغه به زما د هر بیت سره موسک موسک کېده.

په ما یې دې کار بد تاثیر وکړ، خو د یارانو غوښتنه وه او بل دا چې شاعر وم حتمي به مې زړه تشوه. د دریم غزل له پای سره مې توره کې هلک څنګ ته راوړاندې شو راته یې وویل د مور ځویه د کوم ځای یې؟

ما ځواب ورکړ...

بیا یې وویل هسې ډېر زړور نه یې د مور ځویه؟

څنګه...؟

خو دا پردي شعرونه وایې ستا عمر او داسې لوړ خیالات·د نه منلو خبره ده یارو؟!

څنګ کې ناست ملګري هم موسک شو، ما ورته کړه نه نه وروره خپل مې دي.

د مور ځویه ته خو وایې خو څه ووایم؟

ما ور زیاته کړه چې د وخت په تېرېدو به در معلومه شي، ډېر استاد یې ته په دې پوهېږې چې له (نورستانه څوک ژوندي نه دي راغلي) یا به دوه ورځې ژوند وي یا درې ورځې د مور ځویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۴۰

ځه بیا به یې هغې نړۍ کې درمعلومه کړم هههههه...
اجازه مې راواخېسته خپلې کوټې ته راغلم، بیا به مې چې دا سوډانی
هر چېرته لیده غصه به مې راتله دوی به هر وخت راتلل خو زه به ترې
پټېدم وروسته له درنیمو میاشتو روزنې خلاص شو. د نورستان په
لوري مو حرکت ته تکل وکړ ملګري یې تیت و پرک کړو.
انټرنیشنل(پوځي موټر) ته پورته شو پردې راپسې کش شوې، خپلې
چانټې مو سرونه ته کېښودلې او وغځېدو تر نورستانه ډېره لاره وه.
څو شېبې وروسته موټر کېنږ لوَر ته تاو شو، ټول ښکته شو په یوه لوحه
لیکل شوي و فرقه ۱۱۱ کابل (CFC) یو بل ته مو وکتل، دلته نو
نظریات مختلف شول په الوتکو کې مو وړي(؟)
د شپې حرکت راکوي؟ دې ته ورته پوښتنې مو له ځانه پیل کړې...
کوټو ته ولاړو چانټې مو له ځانه ګوزار کړې او په کټ کې وغځېدم،
شنه خولۍ مې لاندې پریوته لاس مې پسې ښکته کړ د سترګې یو
کونج مې هغه توره څهره راواخېسته. حیران شوم مخ مې ورواړوه ګورم
چې یار اوږد اوږد پروت دی، پښې یې لاندې ځوړندې کړي په یوه
سترګه یې لاس ایښی په بله سترګه یې یو ډول سترګه ووهله او کړه
یې، څنګه یې د مور ځویه؟
هر لوښی عسکرۍ ته راځي؟! په کړس کړس یې وخندل، ماته غصه
راغله خو ځان مې کابو کړ. څو ورځې وروسته د هټۍ (کانتین) خواته
سترګې پاکې کړې.. زه پرې شکي شوم غږ یې راوکړ وروره ! که هټۍ(
کانتین)ته ځې دا پیسې ځان سره واخله ماته له ځانه سره سګرېټ
راوړه.
ما ترې پیسې وانه خېستلې خو له ځان سره مې ورته PIN سګرېټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړل، مننه يې وکړه ما ترې په (وړ يې نه ده) اصطلاح ځان خلاص کړ. ترې روان شوم بيا يې غږ راوا چوه کېنه وروره چرته ځې؟

کېنه مړه عسکري ده بيا به نظام ولاړ وي ناوخته دی ولا داسې نمايشي پروتونه درکړي چې فکر يې ونه کړې.

زه هم کيناستم خبرې مو سره پيل کړې، شجرې مو سره راوسپړلې د توري نوم چينار و. د ننګرهار ولايت له شېرزادو ځخه و، جالبه خو دا وه چې د چينار پلار هم اکرم نوميده او زما هم، پانې ګلې ځهرې مو بيخي يوبل ته ورته وې.

کله به چې زه ګزمه وم چينار به خلکو بيدارولو او کله به چې چينار ګزمه و نو زه به خلکو بيدارولم بس ټوله شپه به لانجې وې.

يو ورځ د کنډک بريدمل په ما ويښتان کم کړل، شپبه وروسته چينار په مخه ورغلی و د هغې ويښته غټې و. بريدمل حيران و چې په تا خوما شپبه مخکې ويښتان کم کړل ته لکه چې پيری يې، همداسې ما يوه ورځ رخصت واخيست زه چې راوتلی وم نو چينار قومندان ته د رخصت اخستلو لپاره ورغلی و هغه ترې ښه د بوسو خوسکی جوړ کړی و. چې تاته خو ما يو شپبه مخکې د رخصت ټکټ درکړ ته په ما رېشخند وهې؟!

او تر ټولو جالبه دا وه چې چينار زموږ کور ته راغلی و زه په کور کې وم، بابا مې چينار ته ويلي وو لايقه ځويه ميلمانه راروان دي ته کور ته لاړ شه چاي هم ووايه او کټونه هم له ځانه سره راوباسه هههههههههه.

د چينار سره مې دوستي جوړه شوه چينار نو په پاکستان کې B.A (انګليسي اجتمعيات) کړی وه. ډېر با استعداده شخص و خپله کېسه يې داسې کوله.

(يوه جينۍ مې ډېره خوښه ده کورنۍ يې راته نه کوي بس زه هم ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندې ته راغلم) او رښتيا له پوځ وړاندې په ننګرهار کې د امريکايانو ميدان کې مې د ژباړونکي په حيث دنده ترسره کړې ده، بس هلته مې زړه راتنګ شو او ترې دلته راغلم.
دوه مياشتې شاوخوا دلته په فرقه کې د رومانيانو په مرسته خبلو اتلانو عملي درسونه راکړل،
رښتيا پاڼې زما او د چينار نظامي مسلک SPG۹ و. له هغې وروسته مو د شپې سېلاب قول اردو ته حرکت وکړ پينځه مياشتې مو دلته تېرې کړې او د روژې په اتلسمي ما سره يو څو تنو د شېرزادو ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ او چينار د کنډک سره کړېږ بېز کې ځای پر ځای شو.
د ورځې نهه نيمې بجې به وې چې د ميملي باغ سره زموږ په ډلې جنګ پيل شو، دا نو لومړۍ جګړې سره مخ شوي وو خو زده کړه مو ښه اخيستې وه د شپې شاوخوا لس نيمې بجې ولسوالۍ ته ورسېدو.
لا روژه په خوله وو ډېر تلفات مو ورکړي وو، ډېره سخته ورځ رابانديې تېره شوې وه له خوړلو او څکلو وروسته يوه شېبه دمه شو.
پاڼې ! په دوهمه مياشت چينار له بېزه په تېښته بريالی شو، او ما دندې ته دوام ورکړ له ډېرو سختيو سره مخ شوم له شپږ مياشتو ماموريت وروسته له شېرزادو بېز ته راغلم.
له دې ځايه يې وزيرو، شېرزادو، حصارک، پچيراګام او هسکې مينې ته د دندې لپاره وړلو په هره دنده کې به مو د دښمن کور هم ويجاړولو او موږ به هم له درنو تلفاتو سره ببرته ستنيدو. کله چې په رخصتۍ راغلم نو پېښور ته لاړم ځکه د چينار دوي کور پېښور کې و، د چينار ملګرې به ماته ځانګړی احترام کاوه ځکه زه د چينار ورور وم هغه يې بل چاته ورکړه چې تر دې وخته د چينار اړيکې په کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یسمې نه دي
نو دا وه زما او د چینار تر مینځ پېژند ګلوي...
نیااااښا... سمه ده ما هسې یوه پوښتنه وکړه ته لکه د ماتې سرینډې
بلو را اخلاص شوې ههههه لایقه جالبه کېسه وه خدای مو له بدو سترګو
ساته جوړه مو کنده وه مه شه کېږده
لایقه امینه مې نوره هم زیاته شوه ځکه تا په پوځ کې خپل هېواد ته ډېر
خدمت کړی دی دا د ځان لپاره ویاړ ګڼم. داسې به ووایم چې تا سنګر
ساتلی بلکې د دښمن کور دې رنګ کړی او ما زده کړې کړي دي
ستا په خېر اتلان دي چې موږ امن کې یو. خدای دې د هېواد دا
خدمتګاره بچي او د نجات پرښتې زموږ له سره نه کموي
آمین ؛ ها ډېر برش مه لګوه ... خهخههههه
دا دی نو زما د سترو یار او دستي ستا په خدمت کې دی، شابه نو
ما خو خپل استازی دروړاندې کړ ته دې هم استازې راته راوپېژنه؟
اغلې ! پاڼې امین صیب...
په سترګو دا شمېره واخله وړانګه نو مېږي زما خورلنه ده نارنج باغ کې
اوسېږي
سمه ده مننه دم ګړی الله په امان ښې شیبې
تاته هم جانان

• • •

ای هلکه !
سلام چینار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل موبایل کې مې پیسې نه وې دا مې د ماما شمېره ده، ترینېژ
کې څه خبرې دي، خفه خو به نه یې؟
ته خو چې کابل ته لاړ شې بلا دې ووهي...
ولا وروره ښه یم هوا سره لږ حساسیت لرم
څه نه مرې مره ! ههه
ای ستا یارې ته مې زنګ کړی و...
ډېره اصولي پېغله وه، د کم اصلې ځویه بې وفایي ورسره ونکړې ډېر
درونډ خوی لري.
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې ورور دې غلط ځای نه ټاکي.
ښه سمه ده هسې ما وې چې بله خور نه لري هههههه د مور ځویه دواړه
به باجه ګان شو ههه..
ههههه...
ای د غوا ځویه ولې خاندې رښتیا وایم کنه !
وبه ګورم ورته وایم ته صبر د وړانګې په نوم یوه ملګرې لري مازیګر
ورته یادونه کووم.
یاره مه خرابېږې بس ورور دې وي خو ستا په شااان امممم چک...
قربان شم
سمه ده سوډانه اوس درس کې یم د الله په امان

• • •

سلام پانې !
مورې خو رخصت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ع سلام مو وي هم اوس و ځو پخیر لایقو
ای د غوا لورې ! دا وړانګه څه کاره ده؟
دارالمعلمین نه فارغه ده، خو لا بې دندې ده شاید نېږدې ورځو کې په نازو انا لېسه کې دنده واخلي.
واده یې کړی؟
نه د مروند په نامه یوه هلک سره یې مینه وه، ځنې جنجالونه یې په مینځ کې راغلل اوس سره وران دي. خو یو بل ته د ډېر ژمن او وفادار دي، مروند کمبخت ناروغ دی (سرطان) ناروغي لري
مروند زما دیني ورور دی، ډېره ورته خواشینې یم نېږدې ورځو کې هندوستان ته روان دی.
ښه سمه ده پانګې
موټر ته ځېژم ستړی یم، کوټې ته ځم بیا غږېږو پانې !
په سترګو لایقو د خدای په امان مینه درسره لرم...
زه هم جاااان مې
د پانې د اړیکې د پرې کولو سره سم چینار سره اړیکه کې شوم، د وصل کېدو سره مې ورزیاته کړه، چې سوډانه وړانګه خپله داسې عاشقه ده زلیخا به پرې وبښي.
چینار وخندل بس زه همداسې سپېره یم د مور ځویه.. کېسه کې مه اوسه خوار په هندوستان هم خوار وي
دستي د الله په امان... ښه وخت ښې چارې
د ورځې په تېرېدو د پنځه نی ورځ راغله، پانې په بې صبرۍ سره په پیغام کې لیکلي وو، لایقه نن به راځې له خیره؟
هو جان مې ! درې نیمې بجې یو وړه ازموینه اخلي او بیا پخیر در روانېږم، بس زه به دې انتظار کووم لایقو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې زنګ کړی و، چې پلار مې له کابله حرکت کړی دی کور ته راځي، مور دوی مې زما په هکله ورته ویلي، دا یې هم ورته زیاته کړې؛ دې بد بختو چې په پنځه نی یې سیمینار خلاصېږي.
نو لایقه ته کوښښ وکړه چې ژر راورسېږې که پلار مې مخکې راورسېد نو بیا نشو لیدلی ستا په خدای قسم چې لایقه ژر ژر راشه!
سمه ده خوږې کوښښ کووم...
درې نیمې بجې له دفتره ووتم خو د خوشال خان له مېنې چې محمود خان تر پله رارسېدم تقریباً پینځه بجې وې، د پانې پیغام راغی لایق جې کوم ځای ته راورسېدې؟
زه خو لااااا کابل کې یم غټې سترګې میرمنې
افففف نو کابل دې خدای مه کړه ستا په سر موږ شي کابل او کابل...دا څنګه کابل شو؟
ښاااا امین کړې نو چې ته داسې ښې دعاوې راته کوې...ترخه مسکاء بس خوله بنده کا ډېرې خبرې مه کوه ته لا ریشخند هم وهې، چې له څه نه وېرېدم هغه راوشو پلار وران مخی مې نېږدې دی.
زنګ یې راته وهلی و، زه نو ځم د الله په امان قسمت مې هر وخت داسې چارې کوي.
سمه ده نو پخیر ورسېږې کوښښ کووم سبا ستاسې کلي ته درشم پانې.
سمه ده... ښې چارې
د محمود خان په پله حیران ودرېدم ځان سره مې وویل خوند یې ونکړ؛ ګوتې مې ماتولې چې یو ځوان مې خواته راغې د جلال اباد چغې یې وهلې د تودې ډریور و لاس کې یې سګرټ نیولی و له سترګو یې تورې حلقې چاپېرې وې، په برګ دسمال یې سر تړلی و، د ګنو جیبونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والا واسکټ یې پر تن و !

مسلمان د یوه تن شپږ سوه افغانۍ. غوښتې زه ورنږدې شوم ترې ومې پوښتل استاده د موټر ټیپ دې جوړ دی؟.... هو د چا خبره(غرمبا ړی)

له ما ترخه مسکا وشوه ورزیاته مې کړه، څنګه خوښه دې نه ده چې دوه زره افغانۍ درکړم او حرکت وکړو؟ لنډه دا چې په یویشت سوه افغانۍ موهوکړه وکړه مخکې سیټ مې شاته څملوه استاد د چرسو سګرټ ته اوروړته کړ د کرن خان دا سندره یې ولګوله:

څو چې درځم درځم دلبره

په ما به لاره کې ماښام وي

د ټیپ اواز مې ۹۸ ته پورته کړ او وغځېدم په همدې کې مې سترګې ورغلې وې د موبایل په لړزه مې سترګې بېرته کړې دا وخت نو د تکر په غږ دا سندره شروع وه:

خو چې ځانته مې لږ پام شو

نو زما د ژوند ماښام و

د مستۍ په میکده کې

خالي شوی زما جام و

تلیفون ته مې ځواب ورکړ، پانه وه احوال یې اخیست !

خو اړیکه پرې شوه دا وخت د زرداد له غونډه، سروبي ته راښکته شو پانې بیا زنګ ووهه د جېګېدو سره یې د سلام ځواب په بلا راکړ ما ویل ولې؟

لایقه ته نه پوهېږې چې بې له تا په ما څه تېرېږي څومره زنګونه مې دروهل موبایل دې بند و، دا لاره ډېره خطرناکه ده وېره راسره وه ما وې خدای مه کړه څه شوي نه وي.

قربااااان جان ! سروبي کې یم پخیر، په لاره موبایل کار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

-د ماشومانو په انداز یې د پېښو په شکل ژر ژر وویل: پخیر پخیر پخیر...

د پخیر بچیه دا څه وخت دی، ډریور ته ووایه چې لږ راچټک شي خدای مه که لاره کې خطر دی څه درونشي.

تا د سخي ارسلا خان څوی خو څانته موټر رانیولی دی لوچکه لا خو ! مال په سترګو، اریکه پرې کېږي..... تک اریکه پرې شوه رانبغ شوم اسویلی مې وکړ ساه مې واخیسته څکه مې د لغمان دوه سرکې ته په رسېدو د کور د رسېدو خبر ورکړ چې پلار یې ډېر بد خویه انسان و او د دې اړیکې ورسره غیر زموږ له اریکې هم ترینګلې وې صرف دومره یې وویل شکر چې پخیر راورسېدې.

تر څو چې ما اړیکه او پیغام نه وي کړی ته یې مه کوه !

تا له کابله یو څه په تلیفون وویل چې ستاسې کلي ته درځم ما څکه ځواب درنکړ فکر مې ستا په نه راتلو ډېر خراب شو

کوښښ کووم چې زه سبا که خیر و ښار ته درشم، ته مې جواب ته په اوسه

په سترګو پانې ! تر اخر حده کوښښ وکړه.

سمه ده لایقو اوس دې په خدای سپارم

شپه شوه...تېره شوه کټ کې اووښتم را اوښتم د سهار اذانونه وشول ټوله شپه مې پلانونه جوړول څنګه به کیږي سودا مې وه پانه به څه ډول وي.. که ته یې خوښ نه شوې نو بیا ؟

د نیکه به غږ د خیال له ټاله راولویدم ګورم چې مور مې د برنډې څنډه کې په قرآن ورغوړیدلې پاتې وه

را پامې څوله تر ډیره رڼا خپره وه.

زنګ راغی لایقو بله چاره مې نه درلوده زه د معدې تکلیف لرم مور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې وویل سبا ډاکټر ته ځم د شپې مې د هر تمثیلي فریادونه وکړل نو کار وشو شېبه وروسته در روانېږم خو شاید وړوکی وروړ هم راسره وي

وي دې ته دې پخیر راشې دا دی ما د دوه سرکې پر لور حرکت وکړ

ای لایقه زه لا تراوسه کور کې یم حرکت مې نه دی کړی تقریباً دوه ساعته لاره هم ده اوس به نو څه وکړې؟

نه نه زه و لاړم ته راځه بې صبرۍ سرحد مات کړی !

سمه ده لایقه

زه دوه سرکې ته ورسېدم پانې

سمه ده جان زه هم موټر کې یم... سمه ده

کیڼ لور دوکان ته د پزې د ماسک اخیستو په پار لاړم، لا مې پاتې پیسې نه وې اخیستې چې یوه دنګه ځواني له موټره راښکته شوه.

ماشوم یې له لاسه نیولی و اخوا دیخوا یې وارخطا وارخطا لیده، ما شمېره اوکی کړه تلیفون یې غوږ ته وړاندې کړ.

هیلو !!! زه راورسېدمه

ما په وارخطایۍ سره وویل وه مې لیدې، وه مې لیدې ورنېږدې شوم په اشارو مو روغبړ وکړ ریکشې ته پورته شو. وروسته مې فکر شو چې ریکشوان ته مې پته نه ده ورکړې. په خندا مې ریکشوان ته وویل چې ماما ګله ته موږ چرته وړې؟

ریکشوانځ موسک شو ځوانه زه هم نه یم خبر څو ځل مې وپتییله چې درڅخه وپوښتم، خو چې په هېنداره کې به مې دروکتل نو تاسو یو بل ته سترګې په سترګو کې اچولي وې ما ته مو خپله ځواني راپه یاد کړه زړه مې ونه کړ چې درته مزاحمت وکړم...هههههه ماما ګله دا مې نامزاده ده ملنګ جان واټ سره یو ډاکټر دی رسول صحت نومېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته روان یو...

سمه ده

دې کې د اباسین زنګ راغی، اباسین مې د ماشومتوب انډیوال او د ماما څوی دی، په ژړغوني غږ یې وویل عاجل عامې روغتیا روغتون ته ځان راورسوه د سراچې په پل مو موټر ټکر کړی مور، نیا او ورونه ټول په وینو رنګ یو

ښځې مې ولړزېدې پانې راته وویل ولې څه شوي؟

هېڅ خبره نشته پانې، کاکا ته مې زنګ ووهه او له پېښې مې خبر کړ، زیاته مې کړه، کاکا تاسې ولاړ شئ زه درپسې یم ملنګ جان واټ کې له رېکشې ښکته شو د ډاکټر په لور ولاړو په زینو ځمکتل ته کیوتو نوم لیکونکي وویل غرمه ده دلته تم شئ اول نوم به دا دی ستاسې ولیکم چې ډاکټر صیب لمونځ او ډوډۍ تمام کړي غږ درته کووم بیرون اوږده لرګینه چوکۍ پرته وه پرې کیناستو ما پانې ته وخندل او زیاته مې کړه پښې دې ځمکې ته رسي؟ هغه برګه شوه ولې تا ته څنګه ښکارم دا وګوره...

زه پاڅېدم بهر راووتم یو درجن کیلې مې راواخیستې یوه مې سپینه کړه څراغ ته مې ورکړه او بله مې پانې ته ورکړه. پانې د یوې کېلې پوست څلور پارې کړ اول یې له شنې څادرۍ لاندې خپله ترې د شونډو په سر چک ووهه او بیا یې ما ته راکړه نوم لیکونکي غږ وکړ... ډاکټر ته دننه شو پانه ډاکټر ته نېږدې د ناروغانو په چوکۍ او زه ډاکټر ته مخامخ کیناستم.

ډاکټر د تکلیف په هکله وپوښتل زه ورمخکې شوم ډاکټر صیب معده یې خرابه ده، په جنګونو یې د مور رنګ را زیړ کړ ورونه مې رټي او ما خو بیخي کور ور پرېښی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڼې مې په ورانه نوکاره ولګوله چې غلی شه ما بیا ورزیاته کړه
ډاکټر صیب دوه متره ژبه ورسره ده بل کار یې نشته جنګ او جنګ..
ډاکټر موسک شو بس نن سبا د ټولو حال یو دی ههه ته شکر وباسه د
درملو پرچه یې راکړه درمل مې راواخیسته، بېرته ډاکټر ته راغلم مال
ډاکټر صیب دې سره به یې جنګونه کم شي.
ډاکټر وخندل هو بلکل خو که ته یې دا اندېښنې کم کړې
د مخابراتو په لور مو حرکت وکړ شبستان ائیسکریم خانې ته دننه شو،
زه او څراغ یو خوا، او پاڼه راته مخامخ کیناسته هوټلي ماما د ټکر دا
ټپې ولګولې
چې دوه مئین چېرته ولاړ وي
په نورو خلکو د رندو ګمان کوینه
جوس راغی ما له خپل ګیلاس نه دوه غړپه وکړه، بیا مې له پاڼې سره
بدل کړ پاڼې په دې خاطر چې مخ یې ښکاره نشي.
کړه چې زه یې نه ښېنم زه د هغې څنګ ته ورغلم او جوس مې ورته
ونیوو، ورو ورو یې له مخه پړونی لرې کړ. غټې سترګې سپین مخ نری
وریځې شرابي شونډې دنګه ځواني سره د دومره ښکلاګانو یې څهرې
خاکساري او معصومیت بیانوه.
جوس نه یې د شونډو په سرونو داسې څکه وکړه چې شونډې یې لا هم
پوره نه وې لمدې شوې، زه غصه شوم او ګیلاس مې ورته په خوله ور
چپه کړ تورې جامې یې لارې لارې شوې.. موسیقي،شباب او کباب
پراته وو.
د پاڼې له غاړې مې لاس چاپېر کړ، او په شونډو مې ورته سم غوبل
وکړ کوچنی ورور یې غصه شو او بیرون ووته هغې خپله خوله په تور
پړوني پاکه کړه لاس یې په مېز او تندی یې په لاس ولګوه، ما یې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاس کې ونیوه. کله یې چې مخ راپورته کړ نو له اوږدو ښو له جملې یې څو دانې په وریځو کې بند پاتې وو سترګې یې په ژړا سرې اوښتې وې، زه ډېر خفه شوم او په ځان مې لعنت وویل له هوټله راووتو.

د دوه سرکې په لوري روان شو، دوه سرکې کې سخته لاره بندي وه او ګرمۍ له کانو اوبه ویستلې د څادري لاندې مې د پانې تر ملا لاس چاپېر کړ پانه لکه پانه رپېده، وجود یې داسې خولې و تا به ویل چې دوه سطله اوبه دې پرې اچولي دي

ریکشې نه د ښکته کېدو په مهال د پانې لاس زما بغل سره ولګېد هغه مې په موټر کې کینوله او زه دعامې روغتیا په لور روان شوم.

د عامې روغتیا څلور لارې کې ریکشه وان ته مې پیسې ورکولې، ګورم چې په جېب کې مې د افغانۍ پینځه زرګونان په لیک کې تاو کړي ایښي وو.

په لیک کې لیکل شوي وو(لایقه که بیا داسې کوې شاید دا زما لومړی او وروستی ځل راتګ وي له تاسر پاکه مینه لرم نه د عزت سودا، زما عزت ستا امانت دی او نه غواړم له واده وړاندې یې خیانت کړم)

زنګ مې وکړ خو اړیکه یې ځواب نکړه، پیغام یې وکړ لایقه زه نبږدې یمه کور ته تا به بل فکر کړی وي، خو زه دې ته ډېر خفه شوم چې تا ته پینځه شپږ تېپیان پراته او ته له ماسره بوخت وې.

ښه ونشو باید زه هم هماغه شېبه بېرته ستنه شوې وی، او بل دا چې زما وجود ستا په واک کې دی خو ته خپله فکر وکړه چې سبا زما او ستا واده وشي زه به تاسره څنګه سترګې مخ کووم نور چې سره ووینو غلی به ناست یې که نه بیا درسره نه ګورم او له خدایه شکرګزاره یمه کوم ډول انسان چې مې غوښت ته له هغو ټولو خاصیتونو او نعمتونو

(c) ketabton.com ... Library

برخمن يې نن په جار او ښکاره اعلان کووم، چې لايقه مينه درسره لرم
پيسې مې د دې لپاره پټې درته جيب کې کېښودې، چې ناروغانو ته
پرې څه واخلې، زما روغتون کې ډېرې ملګرې دي زنګ ورو هم
دربشي.
مننه کووم پاڼې بې تا دې نشم، خو څوک مه رالېږه زه هم دوستان لرم
دغور ځنګ ورور دلته غټ سړی دی، ستونزه به نه وي ان شاالله..
ښاااا سمه ده ته ناروغان سمبال کړه که اړتيا وه ما ته ووايه پيسې،
وينه هر څه به در ورسېږي.
سمه ده جان مې مننه ..ښې شپې !
ماښام پاڼې پيغام وکړ، سلام لايقه ناروغان څنګه دي؟
شکررر دی ښه دي، خو د چا پښې او د چا لاسونه مات دي، بد حال
دی.
څه ښه دی چې خدای له مرګه ساتلي دي.
که څه هم لازم وخت نه دی خو يوه پوښتنه کولی شم لايقه؟
مهرباني
زه دې خوښه شوم که نه درواغ به نه وايې؟
ما د دې لپاره چې د بيا ليدو لپاره بهانه جوړه شي، وه ويل ولا که
رښتيا ووايم پاڼې د دې زنګ سره مې دومره طبيعت خراب شو چې
هېڅ مې سمه ونه ليدې او بل تا د تبليغي لور مخ کلک پټ کړی و.
نور څه کوې د غوا څوېه ؛ ستا له لاسه مې شونډې موړې موړې دي، له
درده يې مړه کړم
پاڼې باور وکړه چې څهره دې رانه هېره ده، مړه بيا به مې ووينې پانه خو
ستا په نوم ده لايقه
سمه ده نوسبا درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته؟
ستاسې کلي ته، نه نه اوس مه راځه زه بیا درته وایم یو دا چې دلته دناستې ځای نشته بل مې پلار په کور دی او ته هم ناروغان لرې مناسبه نه ده.
کېنه د غوا لورې زه درځم... وایم مه راځه کنه !
سمه ده موبایل مې بند کړ.
سهار وختي دوه سرکې ته ولاړم ځمکتل ته ښکته شوم.
یو مې سپین وروکی میخه کی، ګوتمه، امېل او د لام توری واخیست موټر ته پورته شوم. چې له غلي اباد تېر شوم موبایل مې خلاص کړ د پاڼې ګڼ پیغامونه راغلي وو.
لا ډریور به بل ګېر نه و ورکړی چې د پاڼې زنګ راغی ما پرې کړ، پیغام مې ورته وکړ او ورته مې کړه چې وایه هغې خندا او بیا یې وویل په څه غصه یې لایقو ما خو تاته کومه ورانه خبره نه ده کړې؟
ما ځواب ورکړ په هېڅ !
ښه اوس راته ووایه (زما ښائیسته میرمنې) نه یې وایم شابه نو هله..
نه یې وایم
ووایه ستا خو لا مور...
سمه ده اوس موټر کې یم بیا یې درته وایم
چېرته ځې؟
په لار کې یم او تورغره ته روان یم
افففف راغلې تا ته ما ونه ویل چې اوس مه راځه
زما خپله خوښه ده څه تا ته نه یم راغلی، نو بیا خو به دې ماته ویلي وو چې ما تیاری نیولی وی.
زه د چا تیاریو ته اړتیا نلرم، سمه ده بازار کې به انتظار شې زه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيو په پلمه دروځم ناسته نه کېږي جومات ته مخامخ ودرېږه چې
زه دې ولیدم ما پسې راځه سمه ده اوس راورسېدې که نه؟
هو زه هم همدا اوس راورسېدم ښاااا دا دی زه هم درووتم
چېرته یې؟
د کلي د جومات سره ښااا په مخامخ کوڅې رادننه شه
وه مې لیدې پانې
ښاااا ما پسې راځه
سمه ده اړیکه مه پرې کوه غوږی غوږ کې کېږده چې څوک شکي نشي
سمه ده ګرانې دا لوړ قد همدا تاسره خوند کوي، څومره ښه ښکارې
ډېرې خبرې مه کوه، زه چې په دې موړ کې تاوه شوم ته قرار شه اول شنه
دروازه راځي زموږ کور دی د اوبو په څاه ځان مصروف که زه راوځم بیا
به دروازې ته راشې.
سمه ده خوږې
کور ته دننه شوم دا څادري حجره کې ورګوزاره کړم ته هم حرکت وکړه
دروازې ته ورغلم
جیګري پنجابي جامې یې پر تن وې زیړ پرتوګ او زیړ ټیکري هملته
ووژلم، له ځانه سره راوړي څېزونه مې په دروازه کې ورکړل هغې په
خپلو ګوتو جوړ کړی د سمال راکړ.
لاس یې چې زما له لاسه بیلاوه په خوله یې لاس کېښود او په مخ یې
غبرګې اوښکې راغلې زه ترې روان شوم په ټوله لاره مې د کرن خان دا
سندره واورېده
ډېر په حیرانۍ اسمان ته وګورم
زه چې خپل ښائیسته جانان ته وګورم
موی مبارک ته په رارسېدو ډریور دا سندره ولګوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا ته څه پته ده چې څنګه زنده ګي مې وکړه

مینه مې څه وکړه خو خپله تباهي مې وکړه

ما هم د پانې د لاس دسمال په مخ واچوه او ښه ډېر مې ورته وژړل، پانې په تولو لار پیغامونه رالیګل خو ما ځواب نه ورکوه دوه سرکه کې له موټره ښکته شوم حې د پانې پیغام راغی.

لایق جانه ورسېدې؟

زه غلی وم هغې بیا کړه

(اې لایقه قسم دی تر هغې به ډوډۍ ونه خورم چې تا نه وي خوړلي.)

ما چې کله دا پیغام ولیده نو ځواب مې ورکړ ګرانې ته ډوډۍ وخوره ما خوړلې نه داسې یې نه منم لایقه ته ډوډۍ ته کینه زه درته زنګ کوم تر څو پوهه شم چې ته ډوډۍ خورې.

ښاااا سمه ده

هوټل ته تاو شوم د مازیګر څلور بجې وې هوټلي ماما هر څه خلاص کړي وو. خوا ته یې تودې پېکوړې پخېدلې ورغلم او د پنځوسو افغانیو مې واخیستې هغې بیا پیغام وکړ او ویل یې څه دې وکړل؟

ما ویل اوس کینم زنګ یې ووهه شابه ته غټ غټ کپونه ووهه، چې زه پوهه شم ما هم دوه او درې پېکوړې یو ځل په خوله کولې چې کله یې باور وشو نو اړیکه یې پرې کړه.

لومړی کور او بیا روغتون ته ولاړم، د پانې پیغامونه ځوابول مې رسمي دنده شوه سهار شو .... اونۍ تېرې شوې

اړیکه ورځ تر بلې ټېنګېدله زړونو پیوند اخیست یو ورځ پانې پوښتنه وکړه، لایقه د ښځینو لپاره دې کوم رنګ جامې خوښېږي ما ځواب ورکړ سرې او تورې

بله ورځ یې اړیکه ونیوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقو تول کالي مې وسوځول یوازې سره او تور مې پرېښي دي او همدا اوس مې څلور جوړې وکړې، درې هغه یې تورې او یوه سره او ها رښتیا یوه جوړه مې تېره ورځ کړې وه سور کمیس تور پرتوګ او تور ټیکری.

د غوا لوري ولې دې سېځل؟ چاته به دې ورکړي وو

نه نه لایقه زما د لایق چې څه نه خوښېږي هغه زه د دنیا پرمخ نه پرېږدم.

سمه ده د نواب لوري؟ !

پلار مې دې خدای واخلي هغه مه یادوه شکر دی خپله دوه ځایه دندې لرم یوه یې معلمي او بله هغه یې ډاکټري... تقریباً ټول تال پینځه شپیته زره افغانۍ جوړېږي.

انس دولس زره خو پکې زه هم حق لرم، چې د خپل خاوند لایقو غوښتنې پرځای کړم.

بدې خلکو هسې هم نه معلومېږي، سمه ده نو خبر یې درې معاشونه مې حواله شوي دي د نن په ورځ پیسو پسې درځم کور کې پیسو ته اړتیا ده. ستا چې څومره پکارې وي راته ووایه هېڅ ستونزه نشته، لایقه ستا خپلې پیسې دي تېره ورځ دې یادونه وکړه بیا له ما هم هېر شو مور دې ناروغه وه اوس څنګه ده؟

هو پانې مور مې ناروغي لري ډېرې پیسې مې پرې مصرف کړې، تور زیړي یې جیګر وهلی دی.

دا څه وایې لایقه خفه دې کړمه پیسې دې سر وخوري څومره چې پرې مصرفېږي زه یې درکووم خو د مور درملنه باید چې وشي.

مننه پوهېږم د پیسو ستونزه نشته مور دې الله ج صحتمنده کړي زه د خپل ځان قرباني ته هم د مور لپاره چمتو یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقه زه د مور د روغ صحت لپاره چمتو یم چې درې روژې ونیسم او
قران شریف ختم به وکړم.
مننه ګرانې خدای دې تا راته ژوندۍ او اباده لرې بس ستا هم مور د
هو بلکل لایقه زما او ستا میندې نو چا بیلې کړې دي او بل پاتې تو
ژوند به مې ستا له مورکۍ سره وي
بلکل پاڼې ! دم ګړۍ بنې چارې !
تاته هم ګلابه
سلام نن د نۍ ورځ ده، زه درځم ښار ته چې کوم خوا لاړ نشې زه د
روانه یمه ډېر اړین کار درسره لرمه لایقه
پخیر راشې او زه به درته دوه سرکه کې ولاړ یم
دوه سړکې ته مه راځه په ښار کې زمونږ دکلي د موټرو په تم ځای کې
تم شه سمه ده له سره رود ولسوالۍ درواوختم
زه په تم ځای کې په تمه یم
موټر نه ښکته شوم او پښتون هم راسره دی، وه مې لیدې پاڼکې !
دا د ګنو شربت ریړې خواته راشه دا شربت به وڅښو بیا به ځو لایقه
سمه ده دا ده درغلم
له سترې مه شې وروسته پاڼې له ګرمۍ شکایت کولو په تاسې دا ځ
حال دی زما خو زړه وچاودېد ، بس څه وکړو پاڼې د ښار ژوند ده.
لایقه زه وایم لومړی به بانک ته ولاړ شو بیا به چېرته مرکه وکړو.
له دې نو ښې خبرې نشته درځه چې ځو د غوا لورې
له بانک څخه مو پیسې واخیستې راووتو ، دا چې کله پښتون نه دی
راغلی دې ته به چکر ورکړو چې خفه نه شي که څنګه ؟
سمه ده ګلې !
خو دا باید هېره نه کړو چې زه به بېرته ژر ځم، چې سپین غر لالا ډېر بد

(c) ketabton.com: The Digital Library

...کمانه انسان دی.
...سمه ده راځه په طرف دکامې مو واچول، بهسودو په پله ډېره لار بندي
...زروه ځکه په دوهم پل کار روان و.
...نو دا چې کامه د ننګرهار شنه او کرنیزه ولسوالۍ ده، فطرت ورته بلا
...ښکلا وربښلې ده. کامې ته د رسېدو په پار اړ یو چې د بهسودو
ولسوالۍ څخه تېر شو.
بهسود هم په خپله غېږ کې ډېر ویاړونه روزلي دي، د بهسودو نوم په
...اورېدو؛ په ځانګړي ډول د ځوانیمرګ او د لوی افغانستان ارمانجن
شهید ملنګ جان بابا مبارزه ژوند او شاعري د سړي سترګو ته
ودرېږي.
د ملنګ جان بابا د زیارت لوحې په لېدو مو هرڅه له لاسه ورکړل ځکه
ملنګ جان بابا د پښتون قام ستر ویاړ و. او مړینه یې زموږ لپاره ستره
او نه جبرانېدونکې ضایع وه.
عجیبه لا دا وه چې د بهسودو دا ښکلې ولسوالي، د سرک دواړه
...اړخونو ته شین والی ، جانان شتون او په موټر کې د ملنګ جان بابا دا
کلام اورېدل
...څه ملا وتړه ماته د باغ ګلونه راوړه
...د زري شالونه د ازادۍ
...سندرغاړي ورته د خپل غږ خواږه ورکړي وو
...مونږ هم دبهسودو ولسوالۍ لار د بابا مبارزې؛ شاعرۍ او دردونو په
...اړه په خبرو او بحث باندې طی کړه.
کامې پل ته په رسېدو د کنړ سرشار؛مست او لوی سیند اواز مو پام
ځان ته رواړوو. کنړ سیند د افغانستان له یو پېژندل شوي او لویو
سیندونو څخه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۰

دي سيند اوبو په لېدو مې د صاحب شاه صابر صيب دا بيتونه ذهن ته راغلل

لــه مـودو نـه د سـيندونو خـوا کـې اووسـو
خـو زمـونږ فصـلونه اوس هـم پـه بـاران دي

زه رېښـتونی چـې څـه وايـم نـو رښـتيا شـي
خلـک وايـي چـې پـه دې سـړي پيرېـان دي

د ياد سيند هر څاڅکی اوبه زمونږ د ويني په بدل تماميږي، ځکه چې مغرض ګاونډيان نه غواړي چې سولې ته ورسيږو او د سيندونو له اوبو ګټه پورته کړو.
په همدې فکرونو کې ټاکلي ځای ته ورسېدو هوټل کې کيناستو، کامه نو په دې وخت کې د شيريخ بيخي مشهوره ولسوالي وه.
ان له لرې ولايتونو خلک به د کامې چکر او شيريخ ته راتلل مونږ هم د شيريخ وړانديز وکړ، دا چې پانې ما ته خاص څه ويل پښتون مو د اوبو په پلمه بهر ولېږه.
پانې بيل بيل راوکاته يوه شېبه غلې وه د سترګو ترمنځ خطرناکه جګړه روانه شوه، چوپتيا ماتې وخوړه (مناسبه به نه وي خو اړينه يې بولم د پينځه نی په ورځ مې پلار راځي له کابله يې ورسره دوستان هم راځي او لنډه دا چې د زوی لپاره زما رېښته غواړي).
شايد پلار مې ورته انکار ونه کړي او زمونږ خوښې ته خو هسې نه هم څوک نه ګوري
او دوهمه خبره دا ده چې ستا مور هم ناروغه ده خوشالي به ووينې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکال. تر دې حاله ۲۱/۱
بل په چانس او موقع هم له لاسه ورنکړو. ستا څنګه خوښه ده چې راجرګه شې او ما مې لایق ته وغواړې؟
.. زه فکري شوم له سره مې ګرم تپ پورته شو، هک پک یې کړم په دې خبرې سره خو باید یو څه مې له خولې ویستلي وی ما ورته وویل: پانې دا خو ټولې دوه درې ورځې مینځ کې دي او ما خو کور کې یادونه هم نه ده کړې او بل دا چې زما کورنی له بده مرغه زما لپاره زما د ترور لور په خوله کې اړوې را اړوې
هغوی په پېښور کې مېشت دي زه باید لومړی د کور دا جنجالونه حل کړم او قناعت ورته ورکړم.
افففففف...زه نوره نه پوهېږم خو که پلار مې هغوې ته ورکړم ځان وژنه به وکړم او کېسه خلاصه، اوس څو چې ناوخته کېږي بیا یې له خپله دسکوله ټولې پیسې راکړې او ویل یې چې شل زره افغانی ترې بیلې کړه.
په شل زره افغانیو څه کوې ته خو یې ترې بیلې کړه، هننن دا شل زره یې ستا او نورې به کور ته یوسم.
نه نه پانې دا څه کوې ته، زه یې نه اخلم زه ورته ضرورت نه لرم، زما خپل ښه کافي معاش دی په دې کار مې خفه کوې ګوره.
لایقه تا ته یې نه درکووم مورجانې ته پرې درمل واخله، پانه بیخي جدي وه خفه کیدله نو ما ورته وویل دا ډېرې دي لس زره مې ترې واخیستې او پاتې مې ورته وسپارلې، ښار ته راغلو له ښاره دوه سرکې ته لاړو دوه سرکه کې انتظار وو چې یوه سپینه سراچه راغله مخکې سیټ او ډیګی یې له نسوارو ډک و موږ په وروستي سیټ کې کیناستو.
او د تورغر په لور روان شو لاره کې مو ډول ډول کیسې سره وکړې ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو سره وخندل.
د ډریور دې هم کور ودان وي ځان یې ناګهانه کړی و په لاره مې د
ډریور سره خوله شریکه کړه استاده په دې دومره نسوارو څه کوې؟
هغه وویل زما نوم خاکسار دی او د دې خاکسار کنړي نسوارو
تولیدات زه کووم بس ګذاره مو پرې کیږي شکر شپږ ورونه یو هر یو
بېل بېل کورونه او موټرې لرو.
ډېر ښه.. بېرته ښار ته ځې؟
هو دې دوکاندارانو ته مال ښکته کووم بیا ځم، سمه ده نو دې جومات
سره ودرېږه دوی به ښکته کړو او موږ به ځو، زه هم بېرته ښار ته ځم
سمه ده
پانه مو ښکته کړه موږ د نسوارو له ویشلو وروسته مخ په ښار شو د
یوه شیبه مزله وروسته مې استاد سره ګپ جوړ شو استاد وویل یوه
پوښتنه کولی شم، ولې نه سل خو وکړه
د واده دې څومره وخت کیږي؟
لا نه مې دی کړی، دا مې کوژدن ده باور دې وشه
خدای مو له بدو سترګو وساته جوړه مو برابره ده زما دې بل واده ته زړه
وکړو.
څنګ...؟
هم فکره یاست، خنده رویه داسې ژوند نو ډېر ښه وي، هو استاده
همداسې ده خو که رښتیا درته ووایم لا تر اوسه نه واده شته او نه
کوژدن دا مې مینه ده.
دا څه وایې؟
هو باور وکړه
بس الله مو په برخه که وروره !

(c) ketabton.com: The Digital Library

امین استاد ګله په خوله دې برکت شه، موږ د هرې جمعې ورځ ښار کې سره وینو بیا یې تر کور راولمه دا خپله ډاکتره ده د دنیا پر مخ چې د هر ارزښت ورته ورکوم دا ده، همداسې ماته هم ارزښت راکوي.
مئین صیب ! پوهېږم ماته پته ولګېده چې له تا نه هغه تاته د هر ارزښت درکوي، زما پام و په موی مبارک کې یې چې سر ستا په اوږه کېښود آن تر کلي... خو ته یو کار وکړه داسې ستغ ستغ ځوابونه مه ورکوه انسان مایوسه کېږي.
نه نه استاده زموږ تر مینځ دا خبرې نشته، دا نازونه دي
سمه ده نو وروره !
استاده ته هره ورځ راځې؟
نه وروره اونۍ کې یوه ورځ کله چې دې اړتیا شوه زما موټر دې په خدمت کې دی دا شماره مې واخله.
مننه کووم استاده د بیا لیدو په هیله د تبلیغي مرکز له لارې سره بریک شه
سمه ده ښه وخت...
مننه استاد تا ته هم
له سرکه مې د کور په لور قدم وهل پیل کړل د لارې نیمایي به مې نه وه وهلې د پانې بل پیغام راغی...
(لایقو ګوره چې کور کې خبره یاده کړې زه په تمه یمه)
کومه خبره؟
سودایي کامې کې مې چې درته وویل، د مرکې خبره یادووم
ښاښاااا سمه ده... په همدې فکر وهلو مې قدم قرار کړ چې څنګه کله او چاته ووایم؟
تر دروازې راورسېدم کور ته دننه شوم په کور کې د خاموشۍ څادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښور و ، د ټولو سترګې له اوښکو ډکې وې د همدې امله ما هم ونه پوښتل چې څه پېښ شوي دي.
د شپبه څنډ وروسته د حالاتو لوستلو څرګنده کړه چې مور مې بیا سخته شوې او بستر ده، ویستلی کمیس مې په وارخطایئ بېرته ژر ژر په غاړه کړ. او په منډه منډه مې د روغتون لاره را لنډه کړه د عامې روغتیا روغتون په دروازه ورننوتم.
آنتاني واټ ته په رسېدو مې ورور سلګو نیولی پښو ته وغورځېد او په مات مات غږ به یې د مور د نوم درې توري یو ځای او بیا به ترې مات مات شول، ورور مې سینې ته راجوخت کړ تسل مې ورکړ د جومات د لورې مې ماما ګان راغلل.
یو ماما مې کوم ته چې مې مور ډېره ګرانه وه د قره ول د ډاګې سره ځان په ځمکه ځمکه وهه ما ورمنډه کړه له ورایه یې چیغې کړې.
لایقه ! مور دې د پاتې نه ده، خور مې مري !
د خپلوانو په مینځ کې داسې راګېر شوم چې مور مې له یاده ووتله له پورته نرس راغږ کړ، په تاسې کې لایق څوک دی؟
ما ویل زه یم هله پورته ژر ورشه مور دې تا غواړي، په منډه منډه وختم ګورم چې د مور سترګې مې ولاړې وې، پزې ته یې د اکسیجن قطعی لګېدلې وه زما په لیدو یې چپ وخکی مسکا ته جوړ که وروغورېدم دومره اوښکې مې توی کړې چې پانې به په طول د مینې کې نه وي توې کړې.
ځکه دا د مور سپیځلې مینه وه په دواړو مخونو مې ښکل کړه یوه شېبه یې په سینه ویر نیولی تم شوم بیا مې ځان ډاډه کړ په لمن مې اوښکې پاکې کړې شاه مې ورواړوله، ځان مې د معایناتو په پانو بوخت کړ تر څو مور مې په سترګو کې اوښکې ونه ویني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د مور د ناروغۍ په اورېدو مې بيا له سترګو اوښکو دارې وکړې خوله مې بې واکه ورانه لاړه. نو د پانې د لاس د رومال يوه څنډه مې په خوله کې ونيوله او په بله څنډه مې اوښکې پاکې کړې، شېبه وروسته مې د رومال په ليدو د پانې خبره را په زړه شوه پښې مې وښويېدې چې لېونيه تا په کوم رومال اوښکې وچې کړې، ګنهکار شوې خو به نه يې؟
يو خوا د مور درد بل خوا د پانې د سر سودا روانه وه، احساس مې ډېر خراب و، غورځنګ او چينار هم راورسېدل او دا يې هم راته وويل چې مېړنی او علي شباب هم راروان دي.
دې سره په خبرو وم چې د پانې بل پيغام راغی ليکلي يې وو
(لايقه څه دې وکړل)؟
ځواب مې ورنکړ ما ويل شايد خفه شي ځکه زما وضيعت بيخي جوړ نه و، بې له ترخو خبرو او تندې لهجې مې بل څه نه لرل موبايل مې بند کړ ورور ته مې ورکړ او زياته مې کړه ورته دا درواخله تر هغې چې زه له روغتون نه يم درغلی څوک حق نلري چې زما موبايل چالان کړي.
تقريباً دوه ورځې او دوه شپې شاوخوا په روغتون کې پاتې شوم شوګيرو مې څهره په بله کړه، دريمه ورځ پرېکړه دا وشوه چې ناروغ بايد کابل ته انتقال شي.
دا چې زه شوګير شوی وم ماما او کاکا مې ورسره لاړل مخکې له دې چې ارام وکړم موبايل مې روښانه کړ بې شماره پيغامونو مخه راوکړه...
(لايقه څنګه شو)؟
(څه دې وکړل)؟
(ځواب راکړه د خدای لپاره تا ته وايم کنه)؟
(تا ته وايم کنه اففففف) ! بيا به ګيله نه کوې ګوره
(ای ! مردارخوره موبايل دې ولې بند کړ ما سره دې دوکه وکړه.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(خدای دې څواني لو کړه زه به اوس ملګرو ته څه وایم) ؟

(که ژوند راسره نه جوړوې نو ښکاره راته ووایه) !

(دا دی ما هم سیم کارت مات کړو چې سمه چاره دې وکړم، او زړګی دې یخ شي)

(همدا دې غوښته کنه لعنت په تا او ستا په دې مینې) !

دا او دې ته ورته پیغامونه لا راروان وو، په هر پیغام لیدو سره مې (تکان) خوړ یو خوا د مور ناروغي بله خوا دا دردونکي پیغامونه نووو افففف !

-مخاطبه !

که لږه مینه دې هم کړې وي، نو په دې ځای کې زما ناچاري ښه درک کولی شې.

ما ورته زنګ وکړ تلیفون یې بند و، رښتیا هم کار یې نه کاوه دا نو د غصې اخیرې حد و. موبایل مې په دیوال وویشت دانه وانه یو خوا او بله خوا په تغر ولوېده... په دې خونړیو او دردناکو افکارو کې مې همداسې سترګې ورغلې وې

چې تکان مې وخوړ، چت لړزېده،ښیښو یو عجیب ډاروونکی اواز کاوه، د کورنۍ ټول غړي په حویلۍ کې راټول وو. پاینسې یې په وه سترګې مې وموږلې په ما دومره دردونه وو چې قدم مې هم وانه خیست (هغه په مرګ چې د خوښۍ خبره کېږي) هغه نو بیا دا حالات وي

دا هماغه خطرناکه زلزله وه چې د مالي تلفاتو تر څنګ یې ګڼ ځاني تلفات هم لرل، ځمک پېژندونکو اعلان کړې و چې له ۷ رېکتره یې درجه پورته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مات زړه په کټ کې په بله ډډه واوختم، ستوماني مې وويسته راپورته شوم بهر ووتم او د اصف ننګ نه مې موبايل واخيست.
حضرت جان شينواری هم ورسره ناست و خپل سيمکارتونه مې پکې واچول.
د څلور نيې ورځ وه د کابل خلک رارسېدلي وو، له رارسېدو سره يې پلار د پانې کاکا ګان او ماما ګان راغوښتي وو خبره ياده شوې وه پانې مخالفت کړی و.
د مخالفت سره سمه د شنو لښتو لاندې راغلې وه وجود يې تغمې تغمې شوی و، مخ يې تک شين شوی د کابل خلکو چې دا حال ليدلی و همداسې تللي وو ماته په يوې نااشنا شمارې پيغام راغی.
وروره ته لايق يې؟
هو ! امر وکړئ
هيله کووم، ته غوږ شه !
ته دا څه ډول انسان يې پانې ستا لپاره څه نه وکړل ؟ او تا په ټوله کې دوکه وکړه.
وبښئ تاسې لومړی ځان راوپېژنئ؟
هيلۍ يم د پانې نوې مرسته کونکې (همکاره) !
هاااا سمه ده په غږ اورېدو دې خوښ شوم اوس پانې سره خبرې کولی شم د پانې غږ اورېدو ته ډېر وارخطا يم.
فکر نه کووم چې خبرې درسره وکړي
ولې؟
هغه نه په ژوند کې هم تا ونه ښني ته راشه يو ځل يې وګوره چې په کوم حال ده...
نو ما څه کړي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دا هر څه زما پلار کړي دي؟ !
ما ورته په پیغام کې ټول مسایل او حقایق ورولېږل، خو څواب رانغی سبا مې بیا هغه شمارې سره اړیکه ونیوله.
هیلو ! څوک یاست؟
لایق یم
وایه کنه..
وبښئ پانه چېرته ده؟
هغه اوس په کتنځي کې ده ناروغان ورسره دي چې راغله اړیکه درسره کووم، تر یوولسو بجو په تمه پاتې شوم زنګ رانغی بیا مې اړیکه ونیوله داځل نو د موبایل د هو توکمه پانې کېکاږله..
سبسسسلام لایق جانه ښه یې؟
هو شکر دی مانه تېرېږه خپل حال دې وایه جان مې ښه یې راته؟
هههههه..هو څه به ووایم پرون راباندې دوهمه نړیواله جګړه تېره شوه، ټوله خوږېږم درد درد څریکه څریکه وای وای جو جو یم
دا ولې، دا ولې دا چا...؟
بس څه چې درته هیلۍ ویلي دي ټول رښتیا دي، هغه د کابل خلک راغلي وو ما انکار وکړ پلار او ورور په شریکه راونیولم او ښه وهل یې راکړه.
هههههه د غوا لورې دې حال ته دې وګوره او ریشخندي خبرو ته دې وګوره؟ !
ولا له هیلۍ پوښتنه وکړه له پرون راهیسې مې له چا سره دوه خبرې هم نه دي کړي
ستا په غږ اورېدو مې په شونډو خندا راغله، د غوا څویه ته یې څه کوې له مانه دې پرې د بوسو خوسۍ جوړه کړه مخ مې تک شین شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاااخدای به خیر کړي زما په ستونزه خو پوهه شوې يې، پيغام مې
درته کړی و ...بس بس زه څه ماشومه نه یمه ماته دروا غ مه وایه زه دې
نورې دا بهانې نه منم
افففف ته دا څه چتيات وايې پاڼې ! ښه وايم او بله دا چې په دې
شماره نور زنګ مه وهه.
ولې؟ بيا درته وايم
سمه ده نو !
يوه نيمه بجه وه په یوه نابلده شمېرې زنګ راغی سلام لايقه پاڼه يم دا
شمېره له ځانه سره ثبت کړه
سمه ده
ښاااا اوس کور ته نېږدې يم بيا وروسته درسره اړيکه نيسم
په سترګو
د پاڼې اړيکه پرې شوه ګورم چې په هغې بلې شمارې زنګ راغی سلام
لايق جانه څنګه ښه يې صحت دې ښه دی؟
مننه کور ودان خپل حال دې وايه
مننه ښه يم
هيلی په پاڼې خيال کوه مره هغه نه کېږي... ولې؟
بيا بل وخت يې په هکله درته وايم
خير دی راته ووايه
اوس نه بل وخت بيا سره خبرې کوو
سمه ده نو مننه
هيله کووم لايق ته ډېر ښه انسان يې
مننه هيلی ته خپله ښه انجلۍ يې، نه مره زه دومره نه يم لکه څومره چې
ته يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څنګه هیلی؟
ښکلی د خبرو انداز، خوږ اواز، اصولي انسان ښکارې باور وکړه لایقه دا ډول خلک مې ډېر خوښیږي او بیا پانه دې هم ډېره ستاینه کوي هر ورځ دې د صفاتو یو ختم راته کوي
زه ورته خاندم چې دا څه ډول انسان دی هغه وخاندي او ووایي (په ګلانو کې یو ګل) د دې سره رانه غاړه چاپېره کړي، او زیاته کړي چې وه به یې ګورې واده او کوژدې ته خو به مې راځې.
لایقه څه بل ډول ده چې ستا اړیکه پرې شي نو دستي بل زنګ ورته راشي د غرني په نوم ځوک دی ورسره خاندي ترې جارېږي او قربانېږي.
چپ چپ چې بله خبره ونکړې...
رښتیا وایم باور وکړه
تلیفون مې پرې قطعه کړ له پښو مې دم وخوت سر راباندې تاو شو کیناستم لا مې غوصه نه وه سړه شوې چې د پانې زنګ راغی.
لایقه سلام څنګه یې؟
ښه یم.. د غوا ځویه بیا څنګه غصه یې، غصه خو نه یم
ولې نه ماته ښکارې همدا اوس دې ورانه خوله نیولې
ښاااا وایه...
نه یې وایم چې تر هغې دې دا تروشه تنده نه وي پراخه کړې.
نه یې وایم
سم شو، ژر کوه ووایه..
لایقه سبا درځم د عامې روغتیا روغتون ته هلته نفیسې سره هم وینم، او بل دا چې مړوند له هندوستانه راغلی یو ښه زیری دا چې معاینات یې هم پاک راغلي دي
ما ترې تېل غوښتي وو هغه یې هم راوړي دي، او یو څه کریمونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راوړي دي، بس ډالۍ دي نازوي مو پرې..
دا څه وايي مړوند څه کاره دی چې تا ته کريم او تيل راوړي
ګوره لايقه هغه زما ورور دی، د هر پاک انسان دی سبا راشه وبه يې وينې!
زه د چا ليدو ته اوزګار نه يم نور دې د مړوند نوم له خولې وانه ورم پاڼې
زه جدي يم ګوره که هغه يادوې بيا زما نوم وانخلې
لايقه ته په خود يې دا څه څه وايې مغز مې مه خرابوه، زه کومه فاحشه نه يم چې ته ما پورې خلک راتړې مړوند زما ورور دی، همدې خبرو کې اړيکه پرې شوه بيا نه هغې زنګ ووهه او نه يې ما شمېره ډايل کړه.
سبا وړانګې زنګ ووهه
سلام لالاجي ښه يې؟
شکر ښه يم
ګوره زه درنه خفه يم
ولې؟
تا پرون پاڼه خفه کړې ، او هغه هم د مړوند په سر ګوره لايقه مړوند زما مينه ده د مړوند پر سر خپله ليونۍ مينه مه زوروه او مه يې خفه کوه.
مړوند پاڼې ته له خپلې خور نه کم نه ګوري او رښتيا که مړوند خبر شي چې زه له تا سره خبرې کووم هغه به هم دا ستا فکر کوي ګوره لومړی د يوه کار په هکله ښه ټولنيز فکر کوه او بيا يې ترسره کوه، ولې خپل ځان او جانان زوروې...
دې خبرو رښتيا هم زه ښه متوجې کړم مغزو کې مې کړنګ وشو د خپلې ليونۍ ليونۍ مينه مې ياده شوه خپل تور مې په ياد شو د هيلې درواغو ته مې فکر شو...
بس هسې د ليونو په ډول مې له خولې خندا ووته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هههههه..وړانګې بې بې وبښه بیا به داسې نه کېږي خو اوس دې دا ملګرې راپخلا کړه

لایقه ډېره دې خفه کړې ده داسې نو څوک نه کوي دا ډول تورونه ډېر انسان زوروي، بیا زه سزا درکووم دا دې اخیرې ځل شو چانس مانس نه منم بیا لپاره پام کوه.

هههه سمه ده توبه بیا به داسې نه کېږي مشرې !

هههه افرین شه دغسې لږ ځان نه سرې جوړ که، اړیکه پرې شوه لږ هیله من شوم په ځان مې لعنت اووېل

پانې ته مې کړې ورځ زنګونه ووهل ځواب یې نه راکوه د مور معاینات هم مثبت راونه ختل، بس په ډېرو فکرونو کې ډوب وم دا نو بل ډول وضیعت و.

ژوند د مینې نوم دی او د مینې د کلیمې د ذکر سره د مور خوږه کلیمه سترګو ته دربېږي بیا چې سړی ځوان شي، دلته زړه نور کارونه پیل کړي دا کارونه یو څه بې واکه او بې اختیاره هم وي اوس چې دا حالت شي.

او دې دواړو خوږو خلکو سره ته مخامخ شې مور ناروغه او جانان خفه، دلته نو خود د سړي خولې ته د پښتو فلمونو د اداکار جهانګیر خان دا خبره راشي چې (یوه ابۍ وه بل زیبۍ وه، نور نو څه دي او دا دواړه په نشت حساب شوي دي).

ځان مې ځانته مخاطب شو ورته وایې: راځه ځان ووژنه وکړه او لدې زاره چاودې خو به خلاص شې درملتون ته لاړم شل دانې د ملریا ګولۍ مې واخیستې. لپه مې کړې د سینډ د شکلنو اوبو له یوې لپې سره مې له ستونې تېرې کړې او ژر ژر مې یو پیغام ولیکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه پاڼې
(غوښتل مې د ژوند وروستۍ خبرې مې له تاسره وشي، دې ارمان ته ورسېدم دا پیغام داسې حال کې لیکم چې زما او د مرګ تر مینځ د پره لږه فاصله ده. زه دا هڅه کووم چې په زنکدن کې مې له خولې چېغه هم ونه وځي څکه زما خبرې تاسره وشوې، هغه هم پیغامیزې ستا لایق له تا اجازه اخلې په ځان دې د یوه ناکام او مړ مئین لپاره خیال کوه. خیر دې کله کله مې یادوه مشرق خواته زموږ هدیره ده هماغه خوا ګوره زه به خوشالېږم او رښتیا تا ته مې یو جوړ د پرې ښکلې سنډلې اخیستې د حجرې د الماری په شپږم روک کې مې ایښې دي هغه به له چینار او یا له غورځنګه وغواړې او رومال دې ماسره په جیب کې خوندي دی، نور دې په الله سپارم ښې چارې، پاڼې لېونۍ مینه د رسره لرم...)
بیا نو په ځان نه یم پوه شوی.....
ورځې وتلې وې سترګې مې وغړېدې یو ډول بوی مې احساساوه، ګنګوسی و په زور مې سترګې خلاصې کړې رڼا مې په سترګو بده لګېده خو له خولې او پزې مې پایپونه تېر شوي وو.
کاکا مې سر ته ولاړ و په روغتون کې وم پښو ته مې نږدې د راز و نیاز یاران، مېرنی، علي او غورځنګ ولاړ وو هغوی هم خبرې نه کولې پرې وپوهېدم له غصې سره سره په ټوله کې خواشینی وو
زما لیکل شوی پیغام د پاڼې پر ځای وړانګې ته تللی و خو وړانګې بېرته پاڼې ته لېږلی و. پاڼې له چینار سره اړیکه کړې وه چینار ما ته د پر زنګونه وهلي وو، خو زما شمېره بنده وه.
زما کورنۍ پر چینار شکمنه شوې وه له نیکمرغه مېرنې، غورځنګ او علي شباب صحنې ته ځان رسولی و او وضیعت یې راسم کړی و.
ما په خجالت سره خپلې شکمنې کورنۍ ته کېسه وکړه، د څو ورځو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

بستره وروسته بار شوم خو له ما یوه ورځ وړاندې مور هم خارج شوې وه بس د کوټې یو سر کې مور ته کټ اچول شوی و او بل سر کې ماتد...
د پانې وضیعت زما په دې حال سره ډېر خراب شوی و، له چیناره یې تازه معلومات هره شېبه اخیستل خو چینار زما کورنۍ ډېر خفه کړې و.
هغې به ورته زما په هکله معلومات ورکول ما خپل نمبر خلاص کړ، پیغامونه راسر شول پانه ډېره زوربدلې وه پانې سره مې په پیغامونو ډېرې خبرې وکړې.
د پیغامونو په بهیر کې د هیلۍ پیغام راغی سلام یې وکړ ویل یې چې ورک ورک یې ما ورته ځواب ورکړ چې لږ څه ناروغ شوی وم هغې مې روغتیا ته بلها دعاګانې وکړې د پانې پوښتنه یې را څخه وکړه زه غلی شوم هغې زیاته کړه.
که زما منې هسې ورسره وخت مه ضایع کوه شل یاران لري اسیل، غزنی، مروند او یو بل کاموال هم دی
افففف دا څه افواهات وایې هیلۍ
قسم په رب رښتیا وایم لایقه
ښاااا سمه ده زه اوس پیغامونه نه شم کولی بیا بل وخت خبرې کوو
بیا لیوني فکرونه پیل شول د هیلۍ خبرې مې زړه ته ولوېدې، څه موده مخکې پانه یو موټر ځارلې وه.
او د څه لپاره یې ځارلې وه؟
له انستیتوته یې ولې استعفا کړې وه؟
له ډریورانو ولې ډېر شکایت کوي ژر ژر قراراداتي بدلوي؟
پلار او ورور سره ولې او په څه ورانه ده؟
د هیلۍ له خبرو سره مې چې دا پوښتنې اضافه شوې نو د پانې په هکله مې فکر بیخي بدل شو دا وخت نو د پانې په کولو کې نور ماته ستونزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه پاتې ځکه ګولیو خوړلو هر څه ښکاره کړي وو.
کورني. راسره وعده وکړه چې څو ورځې وروسته به په جرګه ورځي خو زه مشکوک شوم، چې پانه به لومړی زما پوښتنې ځوابوي او بیا به د جرګې خبرې کوو.
سبا پانې زنګ ووهه، لایقه ګرځېدای شې؟
ما ویل هو
ویل یې قسم دی ستا پوښتنې ته راځم او تا ګورم ډېر درپسې خفه شوې یم
ما ورته وویل راځه پخیر راشې، خو مړوند هم راوغواړه هغه امانت به دې ترې واخلې هغې ویل په عامه روغتون کې سره ګورو زه به نفیسې سره هم ووینم. تېر ځل مې ورسره وعده هم کړې وه او لایقه که ته خفه کېږې، نو مړوند نه غواړم.
ما ورته وویل را وېی غواړه نه خفه کېږم زړه کې مې وویل چې دا یو اړیکه خو به دې روښانه شي نورو سره به بیا ګورو
سهار شو پانه دوه سرکې ته راورسېده زنګ یې راوکړ، چرته یې ما ورته وویل زه خو لا تراوسه ویده وم.
شابه نو ژر کوه زه دا دی چکنورو ته نېږدې یم ناکلي ځای ته راشه.
سمه ده؟
بېر سر ستړی په خیرنو جامو کې له کوره ووتم، وضیعت مې ښه نه و د جیب ټول سامان راخخه د کټ سر ته پاتې شوي وو. زما له رسېدو پورې پانې ټول روغتون ګام په ګام کړې وه دلته نو پانه له پټو کیمرو څارل شوې وه له رسېدو سره یې وویل څومره ټولګیوال چې مې درلودل هغه ټول مې ولیدل تا ولې ناوخته کړه لاس یې راته راکړ ما ورته ویل مړوند چېرته دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل یې نېږدې دی را به شي

دعامې روغتیا روغتون عمومي دروازې ته مخامخ د مار چوک دی، ښائیسته چمن هم لري هلته سره کېناستو زه ترې راووتم د امرود رغتې جوس مې واخېست ګیلاسونه مې ترې ډک کړل چې د قرول، له لوري پینځه شپږ عسکر او یو تور رنګه بې نوره څهره په شخصي لباس کې راغلل مخابره یې په لاس کې وه ماته یې غږ کړ دیخوا راشه ورغلم ما ورته وویل امر کوئ صیب ویل یې دا څوک ده.

زه غلی شوم ځکه ما له پانې سره مشوره نه وه کړې، که ورته ووایم کوژدنه یا مېرمن مې ده، پانه غلطه نشي.

خو کارتونه یې را څخه وغوښتل ما هم خپل د دفتر کارتونه ورته ورکړل پانه په کارت ورکولو منکره شوه نلرم کارت شخصي جامو کې کس ډېرې بې اصوله خبرې وکړې

زه د دې لپاره غلی وم چې په روغتون کې ټول خلک راټول شوي وو او خبره د عزت وه هڅه مې کوله چې په څه چل له دې ځایه دواړه ووځو، زه یې بیا وروغوښتلم ځانته یې کړم اول یې بدې خبرې وکړې بیا یې نصیحت پیل کړ بیا یې ویل جیبونو کې دې څه دي؟

ما ورته وویل هېڅ هم نشته عسکر مې تالاشي واخېسته ، بیا یې رانه په خپل موبایل څو قطعې عکسونه واخېستل بیا یې رانه ویډیو وکړه بیا یې لویې دروازې ته لاربښوونه وکړه عسکر یې هم راپسې کړ

ما ورته ویل چې دا ښځه به څه کوي ویل یې بیرون انتظار شه موږ جنایي ترې یو څو پوښتنې کوو. در به شي له پانې یې هم د مخ عکسونه اخیستي وو له صحت عامې بهر دا بد انتظار کېده چې له دروازې خړ رنګه وېډز موټر راووت ګورم چې پانه یې هم پکې کېنولې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم چینار راغوښتی و له دې وېړز موټر سره خنګ په خنګ روان شوم پانه یې دوه سرکې ته ورسوله هلته یې د تور غره موټر کې کښنوله زه ورته تر هغې تم شوم چې د پاڼې موټر تورغره ته او د جنايي موټر بېرته ښار ته راروان شو.

کور ته راغلم له اصف ننګ سره مې موضوع شریکه کړه، هغې په ملي امنیت کې له چا سره اړونده موضوع شریکه کړه.

د امنیت کس وغوښتلو موږ هم ولاړو له امر صیب سره مې ټوله موضوع شریکه کړه هغې د اړونده حوزې معاون راوغوښت سم پرې غصه و. ټول داستان مې ورته تېر کړه معاون ثبت کړ پاڼې هم ورسره زما په تلیفون ټولې خبرې شریکې کړې.

معاون بیا حوزې ته نه وو رسېدلی چې پاڼې ما ته زنګ ووهه، لایقه هغه سپي زنګ کړی و وایي ماسره مینه وکړه که نه ټول عکسونه دې فیسبوک ې خپروم.

تر هغې چې زه امر ته ووایم امر صیب وویل زه پوه شوم معاون یې بیا امنیت ته وغوښت او د ژر اجراتو امر یې ورکړ دوه ساعته وروسته معاون ماته زنګ ووهه ویل یې په جنایانو کې مې هغه کس پیدا کړ جنایي نه بلکې د ملي پولیسو ظابط دی شمشاد نومېږي قسم او قران کوي چې زما موبایل کې عکسونه او ویډیو نشته ما یې موبایل هم وکوت خو څه مې ونه موندل

ما ورته وویل دروغ وایي.

معاون صیب وویل ښه ده څارنوالۍ ته به یې ور وپیژنو ما ورته وویل بیخي روغه خبره ده.

چې مې له پاڼې سره مشوره وکړه هغې وویل چې دا منډې ترړې مې له لاسه نه کېږي څه په بلا یې وهې پرېږده یې ما هم معاون صیب سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې وکړې او ورته مې وویل څه پرېږده یې معاون صیب.
معاون صیب لومړی زما ستاینه وکړه او بیا یې په شمشاد زما او له پانې بښنه وغوښته او قضیه همداسې پاتې شوه.
پانې زنګ راوکړ ویل یې لایقه هغه بې شرمه خو دومره سوال زارۍ کولې زړه مې پرې وخوږېد زه پرې قار شوم چې د غوا لورې بیا دا خبرې ماته ونکړې،
لایقه کاش دا مسله رښتیا شوې وی، ولې؟
څکه همداسې خو مې نه کوې پرې چې در تاوان شوی وای زما یې له نورو شرمونو سره څه زه مې خپل لایق غواړم او بس...
هههه یاره پانکۍ نو هر وخت ستا طبیعت جوړ وي ګپ به لګوې او بیو لالې غړوې د غوا لورې لا خو !
ای ! ته یې ببولالې ګڼې خو همدا زما د زړه خبرې دي ته باور وکړه هیڅ مې له جنایانو وېره نه کېده څکه زما دنیا زما تر خوا وه هغه یوه لنډۍ ده وایي:
د شپې خو ټول خلک ویده وي
د ورځې راشه چې تاوان درباندې شمه
پانې بس دا کېسې دې ماته تکراري دي زه درنه یوه پوښتنه کووم او ځواب یې سم دلاسه غواړم که نه بیا به دې کېسه خرابه وي
انیل او غرنی دې څه دي...؟
کوم انیل او کوم غرنی؟
هغه غرنی او انیل ریکشوان دربنایم، لنډ او پاک ځواب غواړم، لایقه دا درته چا وویل؟
ته څوک څه کوې ماته ژر ځواب راکړه
افففففف... ماته کس وښایه اول شابه نو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

لايقه دا د موبايل کيسې نه دي سبا کلي ته راشه تر له کېسه به درته وکړم که زما په خوله باور نه کوې بيا به مې له مور سره هم خبرې وکړې سمه ده نو.

ما هم ورسره ومنله ؛ شپه تېره شوه سهار د پاڼې پېغام راغې

سلام سهار پخير لايقو

منته کور ودان

چېرته يې؟

احمدزيو سټاپ سره يم

چې له ولسوالۍ راواوښتې زه هم له کوره راوځم د شېدو دوکان شاته راځه بيا پخير

پاڼه نو د دوکان شاته د ښځو لپاره جوړ شوي ځای کې ناسته وه زه هم ورغلم دوکاندار مې وپوهوه کيناستم شېدې مې راوغوښتې پاڼې يې له څښلو انکار وکړ

زه پرې غصه شوم کېنه د غوا لورې...

پاڼې دا لاس دې ولې؟

هسې...

هسې نو دا کنول پکې څه کوي؟

پاڼې ويل ته لړ رانېږدې شه چې درورړاندې شوم جوش تبې نيولې وه اوحوحوحو... دا څه کوي د غوا لورې دومره چې ناروغه وې نه به راتلې راغلم خو ځکه ما ويل بيا به وايې چې بهانه کوې سيرم مې له لاسه لرې کړ او راووتم

ښه ډاکټر ته تللې وې

هو ويل يې چې ملاريا لرې

شفا دې وي ګراني خو ډېره جوش تبه دې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۸۰

دا شپېدې وښنبه کنه

نه یې ښنبم لایقه که رښتیا ووایم روژه مې ده، دا څه لېونی خبرې کوې ناروغه هم یې او روژه هم..

او تر هغې نه څه خورم نه ښنبم چې تر څو مې زړه کې نیولی سوال رب قبول نه کړي

سمه ده پانګی زه درنه ځم سبا شاید کابل ته هم لاړ شم ټرینېنګ لرو اجازه راکړه ګرانې !

لایق جانه یو څو شېبې راسره کېنه چې دا زړه مې درباندې ارام شي، پانې ته ناروغه یې لاړه شه کور ته او ارام وکړه.

جان مې زما ارام یواځې او یواځې ستا په لیدو کې دی چې تا سره یم نو ډېره خوښه یم.

پوهېدم چې پانه په سخت حالت کې ده زما د خوښېدلو لپاره به یې په سترګو ډول ډول لوبې کولې، کله به یې وګډولې کله به یې زما په سترګو کې واچولې، زما لاس به یې په خپلو لاسونو کې کلک نیولی و.

عجیب کیفیات وو په شونډو یې ترخه مسکا وځغلېده او له سترګو یې له ناچارۍ اوښکې راغلې دا وخت نو له ما سره هم هېڅ نه و ګونګ وم یواځې مې په خپلو شونډو د پانې په اننګو د اوښکو جوړ شوې لارې ورانې کړې.

اجازه مې ترې واخېسته هغه کور ته لاړه او زه د ښار په لور روان شوم، پیغام یې وکړ لایقه پوهېږم چې څه لپاره راغلی وې ما کې هېڅ دم نه و او تا هم زما په حالاتو لیدو پوښتنه ونکړه. او نه دې موضوع یاده کړه خو ځه ته چې له کابل راستنېږې ما به خپل د ژوند ټوله کیسه له ماشومتوبه تر اوسه لیکلې وي او په لیکلې ډول به یې درو سپارم.

سمه ده پانې ګلې تا دې الله ج روغه کړي دا خو به ښه کار وشي، هو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! /۸۱

لایقه داسې کیسې به واورې چې تا به یې فکر هم نه وي کړی.
سمه ده خورې زه په تمه یم
سهار هیلۍ زنګ ووهه
چېرته یې لایقه؟
ما ورته وویل کابل ته روان یم
ته لږ تم شه زه ښار ته درځم او یو څه درته په ثبوت رسووم بیا حیران شوم.
ښاا! راځه هیلۍ ته پخیر راشه ستا تر راتګه په تمه یم
هیلۍ راغله تالاشۍ چوک کې یو هوټل ته پورته شو هیلۍ نوغتې شنې سترګې وړه خوله غنم رنګه قواره او مناسب قد درلوده. دا نو ډېره چالاکه پېغله وه باجرآته خبرې یې کولې، نا څاپه یې سینې ته جوخت کړم زه وارخطا شوم هغه کارونه چې باید ز ما له لوري شوي وی دې کافرې (بچه بازې) ترسره کړه.
لنډه دا چې له شونډو مې وینې لاړې زه دې جرآت ته هک پک وم لکه زه چې جلۍ او دا هلک وي..
بیا یې نو غرني ته زنګ وکړ
وروره سلام
سلام سلام سلام هیلۍ ښه یې؟
شکررر دی ښه یم څنګه ده له پانې خبرېږې
هو ښه ده ان شاالله په دې څو ورځو کې به یې کوژده هم کړم دا به یې بیا خوند وګوري
ښاا! سمه ده دلته یو هلک دی وایي تاسره واده کوم واده ورسره وکړم که نه؟
ته ورته موبایل ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۸۲/۱

سلام علیکم وروره
علیکم سلام
وروره جوړ یې؟
زما له خور سره واده کوې خو ته څوک یې او له کوم ځای څخه یې؟
دا به درته بیا هیلۍ ووایي موبایل مې په غصې سره پرې کړ، د غرني خبرو مې بلکل په پانې باور له لاسه ورکړ پورته شوم له هیلۍ مې اجازه اخیستله
کېنه مړه لاړ به شې موږ خو مره ستا ارمان کړی دی ته کېنه یو شپه خو زه جدي وم
هغه هم راپورته شوه ویل یې ته صبر دا پیزار را په پښو کړم، له خپله بیکه یې باډي سپری راواخېسته پرش شو چې زما په سینه یې وشیندله ورو ورو رانېږدې شوه یو لاس یې زما له غاړې چاپېر کړ او په بل لاس یې زما لاس تر خپلې نرۍ ملا راچاپېر کړ. کلکه راغاړې وتله.
له ځان نه مې تیله کړه کنځلې مې ورته وکړې ویل یې خبرې مه کوه که نه خلک درباندې راټولوم.
زه ترې روان شوم هغه هم راپسې سیخه راروانه شوه زیاته یې کړه ته اوس چېرته ځې؟
کابل ته پخیر...
زه هم ځم بیز اکمالاتي ته سبا مو یو ورځینی ورکشاپ دی هغه اخلم بیا به ځم کور ته، مخه ښه مو وکړه.
زه د کابل موټر کې کېناستم خو فکرونه مې بیخي بل ډول وو یو اځې د پانې په هکله فکرونه، حیران وم.
غوږې مې په غوږ کې کېښودې او د شاه فاروق کاکړی مې اورېدې په دوو لارو کې حیران پاته وم چې اوس څه وکړم(؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغام مې ورته پرېښود چې جان مې اوس څنګه يې؟
لايقه ته څه فکر کوې بې له تا به څنګه يم...؟
ولا که رښتيا ووايم پانې دستي هېڅ فکر نشم کولی، يو څو پوښتنې مې ذهن کې اوړي را اوړي او ځواب يې ډېر اړين دی او د دې سره يو څه مې ظاهراً هم وليده.
پانې ته د بل چا سره مينه لرې او واده دې هم ورسره کيدونکی دی ماسره دې عجيبه لوبه وکړه...
چپ چپ چپ لايقه دا څه وايې لړ مې زړه خورين دی، چې اوس تا هم راسره شروع وکړه او د دې سره داسې فکر ته کولی شې چې زه به تاسره خيانت وکړم؟
پوهېږم يو څه ستونزې شته دی او دا زما له مجبوريو استفادې دي چې کېږي.
خو ټوله کېسه درته په ليکلي بڼه درکومه ستا ټول سوالونه به در ځواب کړي، او نور د خدای لپاره له ازارولو مې خوند مه اخله د دنيا په مخ يو تا لرم او نور مې څوک نشته که زما لپاره مانه نه قرارېږې نو د خدای مخ ومنه چې نور بس کړه مه مې زوروه.
او رښتيا لايقه د مرکې کار دې څنګه کړ؟
دلته يو ډېره لويه ستونزه ده نور کار زما له وسه بهر دی، بايد په دې نېږدې ورځو کې جرګه راولېږې زما د غوښتنې لپاره که ستاسې د کور يو ماشوم راشي نوره زه پوهېږم او زما کار ؛ ته بيا ترې بې غمه شه
پانې ګلې ! زه اوس نه يم چمتو ځکه له يوې خوا مې مور مرګونی حالت لري ،او بله خوا ځينې ستونزې دي لږ وخت ته اړتيا شته.
ګوره لايقه ته به داسې فکر کوې چې پانه ډېره سپکه انجلۍ ده، خو داسې نه ده ما به نن او سبا کې درنه ورکړې زه نور هېڅ نشم کولی بيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به نه ته زغم ولرې او زه خپل د حال هېڅ نشم ویلي، آیا ته دا زغملی شې چې زه د بل کور میرمنه شم، ته دا ځنګه پښتون یې چې ما بل انسان خپلې خواته واچوې او مینه دې ستا یم

ګوره پاڼې زه هم ستونزې لرم، زه هم د دې لیونۍ مینې یو اړخ یم که تا مینه کړې ده نو ما هم کړې ده، ته فکر وکړه مور مې په کوم حال کې پرته ده ځنګه کور کې یاده وکړم چې زما لپاره په چا جرګه شئ...

افففف خدایه ! صبر راکړې

خو ګوره لایقه چې سبا ماته د ملامتې ګوته ونه نیسې، ما درته د وروستي ځل لپاره وویل بیا یې نه وایم نوره نو ستا خوښه

سمه ده پاڼې چې ته زما ستونزې نشې درک کولی نوره ستا خوښه ده اجازه ده درته..

د پاڼې ځواب ورک شو، ما هم موبایل جیب ته کړ ناوخته مازیګر کابل ته ورسېدم. تر ماښامه د پاڼې کوم پیغام رانغی سودا مې شوه سخت زیات خواشینی وم د ورانګې نمبر مې ډایل کړ خو د هغې تلیفون هم بند وو فکر مې وکړ بله داسې شماره مې ذهن ته رانغله چې د پاڼې پوښتنه ترې وکړم نو د هیلۍ شمېره مې کېکاږله

سلام سلام لایقه !

علیکم سلام له پاڼې معلومات نلرم زړه مې خولې ته راغلی یو څه وکړه لایقه کېسه کې یې مه اوسه

نه کېږي هیلۍ هله نو یو څه وکړه

سمه ده زه به یې له چا معلومات وکړم

هیلۍ مهرباني به دې وي حتمي راته معلومات راپیدا کړه

سمه ده

زه په تخت کې اوږود اوږود وغځېدم سګرټ مې ولګوه ساړه اسویلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راڅخه کېده، چې په دې کې د موبایل سکرین وپړکېد ژر ژر مې ځواب ورکړ:
لایقه ! هغه مرداره خو په روغتون کې بستر ده وایي څه یې خوړلي، چا به بیا د کوم یار پیغور ورکړی وي دا لس مړیزه لس یاران لري.
هیلی له نورو خبرو تېرېږه ته دا معلومات له چا وکه؟
ما یې د مور ستوریه شمېرې ته زنګ کړی و دا یې د مور خبره ده
هیلی شمېره یې راکړه
ماته یې شمېره راکړه هله نو
شمېره مېره نشته زه چاته د چا شمېره نشم ورکولی
وایم شمېره راکړه هیلی له تا مې دا هیله نه درلوده
ته صبر لایقه زه بیا اړیکه ونیسم تا ته به خپله پانه زنګ ووهي ورسره وغږېږه
سمه ده ژر کوه نو

● ● ● ●

مرګونی انتظار اوږود شو...
سلام لایقه پانه سخته شوې ده د ولسوالۍ له روغتونه یې د ولایت سیمه ایز روغتون ته وړې ده او مور یې پاتې شوې ده د بل چا شمېره نلرم چې ورته ستا په هکله ووایم، دا به څنګه شي؟
اړیکه مې پرې قطعه کړه وضیعت مې بیخي خراب شوی و بل ډول ژړا راتله ډېره ناهیلي موجوده وه لاره رانه ورکه وه، څلور ورځې مې له پانې خبر نه درلود. خو بس څلور ورځې مې کابلي جهنم کې تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

...
په څلورمه ورځ وړانګې زنګ وکړ شروع يې وکړه
ډېرې بدې خبرې يې وکړې، ته څانته انسان وايې د پانې له ژوند سره دې لوبې وکړې ته وګوره کوم حال ته دې ورسوله کافره څوک داسې کوي؟
ما هم حوصله ونکړه څه چې مې په خوله راغله ټولې ستغې سپورې مې ورته بيان کړې او اړيکه مې پرې کړه.
ساعت تېر نه و چې له يو نابلده شمېرې زنګ راغی
رپ رپ غږ، بد ټوخی، ژړا او سلګو غږونه راتلل زړه مې له سينې رابهر شو دا مې نو د جانان غږ و نېغ په تخت کې کيناستم
هلو هلو ! پانې ته ښه يې پانې وه زما پانې، له سترګو مې د اوښکو باران جوړ شوی و. دا سېلاب له څلورو ورځو را ټول شوی و اوس يې لاره پيدا کړې وه
د پانې د زړه زور مات شوی و.
غږ يې داسې و لکه د بدرنګه ځنکدن سلګی چې وهي، ما دومره واورېده چې يې وويل (لايقه زه اوس ښه يم ته مه خفه کېږه)....(!)
نوره نو اړيکه پرې شوې وه ما په هلو هلو ټوله کوټه په سر اخيستی وه، ما ته اوښکې او په کوټې کې ښکته او پورته منډې پاتې وې
فيصل جان چې اصلاً له بدخشانه دی زمونږ کابل د دفتر مبلغ و، زما حالات يې درک کړی و زما خواته راغی تر څنګ مې ودرېد.
(لايق جان کدام ګپ خو نيست، چرا جګرخون استی)
فيصل ته مې ټوله کيسه وکړه هغه ډېر زيات خواشينې او خفه شو، په دری ژبه يې راته وويل راځه چې دننه لاړ شو د يوه مشاور سره يې راته وخت واخيست د روحي مشاورې مشاور سره مې مشاوره وکړه نسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخکې مې لږ حالت ښه شو.

ماښام د پانې زنګ راغی له خوشالۍ مې په نڅا شروع کړه موبایل مې ښکلولو ژر ژر مې ځواب ورکړ

زما ژوندۍ سلام اوس څنګه یې ښه یې تکلیف خو دې ډېر شوی نه دی وه زما پانې؟

پانې په قرار وخندل او ویل یې لږه حوصله وکړه هو زه ښه یم شکر دی همدا اوس کور ته راغلم پوره له یوه پنډ دوا سره ستا خبریدا اړین وو ځکه مې خبر کړې کله پخیر له کابله راستنیږې؟

که د الله خوښه وه په پنځمې نۍ درځم

ښه بل ښه خبر دا دی چې جمعې ورځ زما د ژوندون وراره د سنت مراسم دي ګډون خو پکې نشې کولی خو خبرول دې حق و، ځکه چې څوک دې ونه پېژني.

امممم ډېره ډېر مبارک شه مراسم مو پخیر شه !

داسې وګڼه چې لایق په ملي پوځ کې دنده لري، په هلمند کې پروت دی او دلته د ژوندون د سنت مراسم دي خو خفه په دې یم چې ژوندون ماته هم ډېر ګران دی د هغې د حق ادا کېدنه راڅخه پاتې کېږي نو...

نه لایقه ناجوړه عمه لري، صحت مې چندان ښه نه دی خو د هېڅ شي کمی به نه وي

هرڅه ورته چمتو کووم ماته ډاکټرانو اجازه نه راکوله، خو د مراسمو مو ورته وویل ځکه له کابله او پېښوره مو میلمانه او خپلوان راغي یو اونۍ مخکې مو خبر کړي وو.

زه به د جمعې په ورځ کلي ته درشم مراسمو کې ګډون نه کوم خو ستا د خوښۍ لپاره به ستاسې له کوره زیارت وکړم پانې.

سمه ده لایقه راشه زه به ستا په تمه یم په لاسونو مې نکریزې کېښودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورغوي مې LLP وليکه..وه ليونۍ LLP څه مانا ؟
L يعنې لايق L يعنې LOVE او P يعنې پانه...
ههه...
ولې دې وخندل لايقه؟
هسې !
هسې مه خانده دا درې توري زموږ د مينې لنډيز شو
سمه ده، او بل دا چې لايقه مور مې راته اميل ګوتمې او هر څه اخيستې خو نه يې کاروم ځکه په غاړه مې تا راوړی اميل دی او له دې بل ښه په ټوله نړۍ کې نشته
ای د غوا لورې اهغه خو به نور زاړه شوي وي وه يې باسه ګوزار يې کړه
چې لايقه بيا داسې خبره ونکړې کله چې مړه شوم هم راشه ستا امانت به مې په تن وي او يو ميخکی مې په پزه نه دی ځکه د هغې غمی غورځېدلی دی غمی او ډنډر دواړه مې ساتلي دي دې سنت ته به يې جوړ کړم
ههه د کباړي لورې !
ښه ده چې يم تاته يې څه نو ته ولې سوزې؟
سوزمه نه د پوډري لورې ! ستا ليونتوب ته حيران يم
بس زه همداسې لېونۍ ښه يم او ته خوشاله ؟ !
ښاا ا زه ويده کېږم
صبر شه د غوا زويه ! اوس ښځې سندرې وايي درباندې سندرې اورم
ههه سمه ده خو ته به هم سندره وايې او هم به پکې نخېږې
زه به دې د دواړو باقي شم پيره
ښاا ا نو ويده شوم
مه ويده کېږه وايم صبر شه لايقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه ویده کېږم چې پروګرام پېلېدو بیا را ته خبر راکړه زه به ویښ یم سمه ده ګرانې؟
سمه ده لایقه مسکال درکومه پیسې نلرم بیا زنګ راووهه
لس بجې به وې چې مسکالونه راغلل زنګ مې ووهه د چمبې او خانک غږونه راتلل یوې ښځې غږ وکړ چې دا سروکی واچوی چې
ګود ر ته مه څه زر زري شال دې لمدیږي
وه ګلالۍ ؛ ګلالۍ زار زار یخ شمال لګیږي
او ویل یې چې زه به ورته تاوه شم د سندرې په جریان کې دوه درې ښځو ځان سابه سابه کړ.
سندره خلاصه شوه خو د چمبه مارې ګوتو خارښت کوه، د خبرو په وخت یې هم میده میده چمبه وهله او نری نری ترنم به یې ورسره کولو.
فکر کووم پاڼه د چمبه مارې سره خوا کې ناسته وه بل سروکی یې دا راونیوه چې:
تور لونګ دانې دانې
په سینه وهي تالونه
ځار دې شم له سپینې خولې
په لنډۍ زنه خالونه
له یوې خوا یوې ښځې په شینکۍ غږ راوکه چې پاڼه را میدان ته کړئ، پاڼې د بر عذرونه وړاندې کړل خو چا ونه منل موبایل یې په لاس کې نیولی همداسې یې دوه چرخه ووهل په دریم چرخ یې پښه ونښته او راولوېده. خندا اګانې شوې زه هم له خندا شین وم پاڼه په بله کوټه د ننه شوه ساه ساه وه ما ورته ویل ولې د غوا لورې؟
ویل یې ما درته نه ویلې چې څه ته راباندې خلک خندوې ما نو کله نڅا نه ده کړې او نه یې کوی شم کله چې پاڅېدم موبایل ته مې پام شو ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/۹۰
ویل دا هر څه خو ته اوري وارخطا شوم، له تاثیر لاندې راغلم له پښو مې دم وخوت درز شو راولوېدم هههههه...
د غوا لورې..
باور وکړه لایقه کله مو چې روغتون کې د فراغت مراسم وو، په هغه شپه مو بد حال را اخیستی و، چا څه کول او چا څه ما له ځانه سرې جوړ کړې و همداسې په ګډا تالار ته رادننه شوم.
ټولو انجونو منډې کړې چې دا څوک راغی وروسته مې ورته وخندل چې زه یم یوې ملګرې مې راته وویل راځه زه انجلۍ او ته خو هسې نه هم هلک یې یو ځای ګډېږو ما ورته وویل سمه ده.
هغه چې څنګه تاوه شوم په چپرکټ کې مې لمن ونښتله او په بل مخ را وغورځېدم، ډېره خیجله شوم اوس یې هم ملګرې راته یادوي او اوس دا کار هههههه توبه توبه..
ای ناروغه ښځه یم ماته چا ویل چې د روغو ښځو پېښې کوه په شرمو وشرمېدم لایقه!
لېونۍ په همداسې ژوند کې لذت او خوند وي
سمه ده زه نو اوس وځم چې څوک شکي نشي او ته هم ویده شه سبا موږ ډېر بوخت یو که وخت مې پیدا کړ زنګ درته کووم کنه خفه نشې نو ښااااا سمه ده ښه شپه.....الله په امان
سهار دفتر ته ولاړم دا نو زموږ د سیمینار وروستۍ ورځ وه په دې ورځ نو پانې مسج او مسکال ونکړ د شپې لس بجې جلال اباد ته راورسېدم پانې ته مې پیغام پرېښود چې زه جلال اباد ته راورسېدم
سهار چې راپاڅېدم د پانې پیغام راغلی و لایقه شکر چې پخیر راغلی یې ښښنه غواړم موږ میلمانه درلودل سبا پخیر راشه خو پام چې د نارینوو په مراسمو کې ګډون ونکړې پښتون او څراغ دې پېژني چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۹۱/۱

کوم جنجال را پېښ نشي

چې راورسېدې که موقع وه د انګړ مینځ کې دربېږم ته به مې له کوټې

ووینې او چې په کوټه کې تېر شوې زما اروا به تازه شي جان حتمي

راشه سمه ده جان مې

سهار درځم که ژوند و

سلامونه سهار پخیر سوړانه !

مننه د کوچو غونډاریه ستا دې هم پخیروي

مننه کوم

کوه چې کوې یې ؟!

هلکه د فضول خبرو نه تېرېږه راځه چې هملته ځو

کور دې وران شه بیګا له کابله راغلې او اوس له شنه سهاره هلته ، د

عاشقانو نوم دې وشرموه هههههه

د ډاکټرې د وراره د سنت ګیرۍ مراسم دي نو ځکه ځو سوړانه

یه هلکه ! په چا مو ونه ډبوې

نه راځه په چا کار نه لرو

پوره زر افغانۍ به راکړې د څلور سوه به تېل واچوو او نورې به کور

کې ورکړو

ځه ګورو به د ډمې ځویه حرکت وکړه ریکشه ده څه تېلر خو نده

سمه ده .... لایقه زه د مرکز دوهمې دروازې ته راورسېدم

د غوا ځویه زه اولې دروازې ته راورسېدم ... داسې دوهمې کوټې ته

راووتم ته هم ژر راشه چې ناوخته دی

ای هلکه ! چیناره سګرټ لرې ؟

د مور ځویه د سګرټو کیسه کې مه اوسه د جنسنګو غم کوه چې مثلې

مو قوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۲

سمه ده غاړې ته ودرېږه واخله په خاورو موړ شې
ستا تنګ راتګ راته په پينځه زره افغانۍ تمامېږي
د مور ځويه دعا کوه چې ستا غوندې قوارې زه په وخت وړم او راوړم
که نه تا ځوک په لس زره هم نه وړي
هههه ډېر د نه سړي ځوی يې !
د مور ځويه په دې جنسنګ کې خو يې دومره کم اچولی و؟ !
د غوا ځويه مزل وکړه تا راته ايله خپلې کيسې شروع کړي دي ټيپ دې
هم کار نه کوي
په ټيپ څه کوې زه يې درته په ژوندۍ بڼه وايم لايف يې واوره
نه صبرېږي ياره بې له تا زړه سره څه وکړم
رايې وستم ستا کوڅې ته بيا زړه سره څه وکړم
ډېرې که توبې د ښکلو يارانو نه کړم
ماته کړې توبه راباندې بيا زړه سره څه وکړم
وا د کوچو غونډاريه دا خو راورسېدو
دا رېکشه خيبر دوکان مخې ته ودروه
سمه ده
وا هلکه خيبريه ريکشې ته ګوره
لايقه مخکې شه نو کور يې لرې دی که نېږدې؟
وريجې او غوښې به ترې ووهو نور يې مور ... هههه
راځه غوښه منښه نشته يواځې په لار تېرېږو او بېرته راځو
دا نو څه شی شو پاڅه مړه ! ههه
يه هلکه ! جينکۍ دې جينکۍ؟ !
راځه دا به د ډاکترې ميلمنې وي
بووووو دا څه بلا ګانې دي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۹۳
د افریقې زرځانګه به پرې وبښي
سوډانه مخامخ وګوره
کوم خوا؟
هغه مخامخ وګووره د غونډی له لورې چې راښکته شوې
او په خدای د مور ځویه دا زهر ګنډ افغاني والا ډېر عجیبه شی نه دی؟ !
او په خدای بچیش ماته لکه چې خدای د ورانګې بدل راکړ
مور د ورانګې.... دغه دی شی !
لایقه سم لاندې باندې ورته وګوره بیا یې ننبې پانې ته ووایه چې شی وانه لوزي
نه شي الوتی راځه همدا د ډاکټرې کور دی دا ښځې چې وردننه شوې
موبایل یې ځواب نه کړ؟
نه بوخته به وي
خو دوی د سنت ګیرۍ نه پور واده جوړ کړی
شنه دي کنه یوه لکۍ نه لري؟ ! ههههه راځه چې ځو ډوډۍ به هوټل کې وخورو بیا به ښار ته حرکت وکړو.
سلام لایقه پانه یم دا مې د مور شمېره ده زما موبایل شملې په اوبو کې غورځولی اوس کار نه کوي، تا څه وکړه؟
ما دا وکړه چې اوس بېرته په لار یم د ښار په لور
دروغ مه وایه !
د غوا لورې که یې نه منې له سوډانه پوښتنه وکړه؟
افففف خدایه دا څه وایې دا څه وشو؟
ما څراغ پوه کړی و چې بېرون اوسه کله چې دې لایق ولید ، بیا ماته ووایه
پانې ته عجیبه خبرې کوې اول دې ویل چې څراغ او پښتون دې ونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې اوس وایې چې ما څراغ پوه کړی وه.
هغه ما ولید خو ژر مې پزې ته ماسک واچوه، له ماشومانو سره په جنجال اخته و.
لایقه له زړه مې یو خدای خبر و د ټول واده شویو مېړونه راغلي وو زه د کوټې کونج ته ولاړم، ښه د بر مې وژړل چې کاش لایق هم راغلی وی که یې نه منې له غونډۍ لوري څلور انجونې راغلې، د یوې زیړ افغاني ګنډ په ځان و د بره لوکسه وه.
ښاااا بس کا هغه څه ګړینګنه ده، تاته هسې پردۍ ښځې ښې ښکاري !
چې شه د غوا لورې د چینار خوښه شوه هههههه
ههه بیا نو ښه انجلۍ ده د کاکا لور مې ده، او خاطره نومېږي زما او ستا له اړیکې خبره ده هره ورځ راځخه ستا پوښتنه کوي
ښاااا سمه ده زما کار دې څنګه کړو؟ د څه کار؟
تاچې وعده کړې وه چې ته له کابله راځې ما به د ژوند ټوله کیسه لیکلې وي در به یې کړم.
ښاااا پوهه شوم لایقه خو ته پوهېږې چې ستا له تلو نه وروسته، زما ټولې شپې په روغتون کې وې.
او چې راغلم نو د ژوندون ښادي وه، نو څنګه مې لیکلی وی او کله مې لیکلی وی.. چې دا میلمانه لاړل وه به یې لیکم خو شاید څو ورځې مې موبایل هم بند واوسي ځکه موبایل مې خراب شوی تر هغې چې بل موبایل پیدا کووم د مور په موبایل به دې احوال اخلم
سمه ده خوږې خو کېسه دې هېره نشي چې زه ورته ښه سخت په تلوسه کې یم.
په سترګو د اوس لپاره ښه وخت او ښې چارې درته غواړم او رښتیا په لاره کې دې د ځان خیال کوه زه دې ځارلی نشم مور مې موبایل غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعاو کې مې یاد یې د خدای په امان..

پوره دولس ورځې دې مینځ کې تیرې شوې د پاڼې د مرګ او ژوند درک نه لګېده، فیسبوک مې خلاص کړ د ملګري علي شباب په وال څو له درده ډکې کربښې لیکل شوې وې هغه لیکلي وو:

(شېبه شېبه په بې صبرۍ او وارخطایۍ سره مسنجر ته سر ورښکاره کووم، خو ستا سلام کلام نشته مرم درپسې.

نازولیه جانانه! ډېر درپسې خفه یم

څه وکړم یوائې اسویلي راپاتې دي، بس دی راشه د تلیفون سکرین مې وپړکوه راته ووایه له تا نه ډېر په تا پسې خفه یمه زه یې چې تر هغې لیکم ته راته مخکې ولیکه چې (مینه درسره لرم)

ستا مئین بې تا هېڅ دی.

مینه او درناوی

د علي شباب دې لیک نو بېل درد راکړ، دې لیک څکه د کیفیاتو په حدونو ګډه کړم، چې دستي زما حال همدا و لکه علي چې زما له حاله خبر وي.

او زما درد یې انځور کړی وي دا وخت نو د درویش دوراني دا بیت مې خولې ته راغی:

بېلتانه دې د هر چا په غم شریک کړم
یار د بل دړومي او زه ورپسې ژاړم

څوارلسمه ورځ د پاڼې د مور په شمېره پیغام راغی

ژر ژر رانېغ شوم موبایل بلا وهلی مې هېنګ شو، ما هغه کوله چې ژر ژر یې ولولم خو موبایل کار پرېښود.

بل ډول مې عصاب ګډوډ وو، خو پیغام مې ولوست

(وبښه لایقه ډېر ځنډ مې وکړ تا سره له خبرو دوه ورځې وروسته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنی. زما ژوند د بل چاپورې محدود کړ. هغه هم هغه څوک چې ته یې د غرني په نوم پېژنې، په وجود کې مې یو ګوته روغ ځای نشته ووهل شوم پلار په تودوو چړو وداغلم ورور زندی کړم همداسې بې هوشه شوې وم.
چې تر هغې په حال کې کېدم نو زما دسمال یې ورکړی و. تر دې وخت په کټ پرته وم بېګا راکې لږه شیمه راپیدا شوه ستا لپاره مې په مختصر ډول یو څه ولیکل د هر څه به پاتې وي.
خو په هر حال ارین موضوعات پکې یاد شوي دي، بل دا چې ما ادبیات نه دي لوستي ساده خبرې دي خدای دې وکړي چې ته پرې وپوهېږې، یو دسمال مې هم درته جوړ کړی، کار یې لا پوره نه دی خلاص همداسې نیمګړی یې درکوم شاید دا زما او ستا وروستی لیدنه شي ځکه زه نه غواړم چې نور ژوند وکړم سبا پخیر راشه چې امانت دې در وسپارم).
سمه ده پانې خو دا چې ته موبایل نه لرې دا به څنګه شي؟
زه به لس بجې له کور درووځم ته هغه د شېدو دوکان سره په تمه شه سمه ده
او بل دا چې پانې زما او ستا د مینې دوه کلونه برابرېږي ایا کوم داسې ارمان بې له دې چې زما نه شوې کوم بل څه لرې چې ما نه وي پوره کړی؟
اسوېلی...هو ! شته
څه دي راته یې ووایه، ژوند به مې هم درځار کړم
یو دا چې ته ناروغ شوی وې باید روغتون کې دې خدمت ما کړی وی.
بل دا چې ته راغلی وې او زه ناروغه وم ما ویل تا به زه ښکل کړم او ته به ما په غېږ کې ونیسې، خو نه په ما کې ساه وه او نه تا ځان ته نېږدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم زما لپاره به له دې نه ښه د زړه لوی بل ارمان نه وي.
او يو څه بل هم شته هغه دا چې تا غوښتل چې زه او ته به بيګا ته خيالي واده وکړو، تا له ښاره شمعې او ګلان راوړل د سيند په غاړې دې په ګلانو زما نوم وليکه، شمعې دې بلې کړې قضا ماښام و.
ما سره جوړه واچوله، په لاسو مې نکريزې ولګولې مراسم مو پيل کړل په تيليفون دا هرڅه ډېر ښه روان وو، يو او بل ته مو ډېرې ښې لارښوونې کولې تا چې زه قبوله کړم ما د قبوليت دوه پړاوه تېر کړي وو چې په دريم پړاو کې مې مشر ورور سپين غر راننوت.
موبايل يې راڅخه واخيست نکاح نيمګړې پاتې شوه، که څه هم دا د يو کال مخکينۍ کيسه ده خو بايد سبا يې دريم پړاو تکميل شي.
زما دې بدو ارمانونو ته په سترګو کې اوښکې ډنډ وې، له خولې مې اخو ټوخ نه خوت بس مړ وم ساه راڅخه وتلې وه يو ژوندی لاش پاتې شوی وم بيخي مې وضيعت خراب و همدومره مې له خولې ووتل
وه زما ګرانې پاڼې دستي ښه وخت سبا سره خبرې کوو... اړيکه مې پرې کړه
له ځانه سره مې ويل خدايه کاش زه په ابدي خوب ويده وی کاش زه خوب ګورم کاش پاڼې ماته هر څه دروغ ويلي وي.
په همدې کې د وړانګې شمېره د موبايل په مخ وپړکېده ما يې هم شمېره اوکی کړه.
په زاريو مې ورته پيل وکړ چې وړانګې خير دی راته ووايه چې پاڼه دروغ وايي خير دی، ژر کوه هغې په کړس کړس وخندل او زياته يې کړه.
ته لېونۍ عجيبه سړی يې تاته خو څوک ټول عمر نشي کيناستلی، تا خپله په ځان وکړه بس زما درد، غم او غصه بيخي له کچې ووتل له

(c) ketabton.com: The Digital Library

قهره توراو شین شوم اړیکه مې پرې کړه ورباندې په دې سختو حالاتو کې بې حاله شوی وم...

سهار مې چینار اصف ننگ او نثارخان شینواری له ځانه سره واخیستل تور غر ته روان شوم، نهه بجې هلته ورسیدم شیدو دوکان کې مې واړول سوچونو پسې اخیستی وم.

ځان راته بل ډول ایسیده اریان دریان وم د دنیا ټولې ستړیا نن د یوه ناکام سړي په اوګو اېښودل شوې وې.

شیبه وروسته یو مات وجود رابښکاره شو، بې مجاله راروانه وه دا بل څوک نه زما بایلل شوې پانه وه.

پرده مې کش کړه د رارسیدو سره سمه راغاړې وتله، سلګو نیولې وه بنه ډیر یې وژړل ما ډاډ ورکړ کیناستو مخ مې ورواړاندې کړ چې دومره مې ښکله کړه چې تر څو مې په اننګو کې وینې غوټه شي.

هغې هم همداسې وکړل بیا مې د خپلې سینې پورې کلکه ونیوله له سترګو یې بې واره اوښکې را روانې وې د اوربل لام یې اوښکو په اننګي پورې نښلولی و.

بیا مو د نکاح پاتې برخه تکمیل کړه د دې سره یې په اشاره وویل زه ځم کورنۍ مې ځاري څوک رانشي.

دا چې په لومړۍ لیدنه کې مې لایقه په خولې اخیستو خفه کړې وې اوس خوله رانیږدې کړه.

چې زه یې درنه خپله واخلم دخولې په اخیستلو یې غبرګې غبرګې اوښکې په اننګو راغللې، ښاااا نو لالیه په ځان پام کوه زما د یوه ځانګړي ارمان په خاطر ژوند وکړه زه شاید په شمار څو ورځې واوسم

څکه یو مې ته له لاسه ورکړې او بل هغه غرني له ځانه لیونی سپی جوړ کړی زما د پرله پسې انکارونو؛ د پلار ورور رویه او دروند ولور د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه اوواېم او که د میني په نوم یې چې کوم ،تور پورې کړی و.

له ماسره په دښمنۍ بدل شو اوس په موبایل کې راته ډول ډول ګواښونه کوي لکه د ولور غچ اخیستل زما وژل وروسته له واده نه ؛او آن تر طلاقه مې ګواښي؛دا چې زما پلار په غرني زیات ولور اېښی او غرنی یې د ورکړې توان نلري پدې ډول اوس ماته پلمې جوړوي لا ېقه.

پاڼې ما چې څومره فکر وکړو نوره هېڅ خبره نشته، خبره ټوله د ولور ده د دې ستونزې د حل لپاره له ماسره یوه لاره شته هغه دا چې زه به په خپله خوښه راشم ځان به د غرني په لاس کې ورکم غرنی دې د اختطاف په نامه ما وساتي پدې سره کولی شي چې ستا د ولور پیسې زما له کورنۍ ترلاسه کړي ترڅو دا ستونزه پای ته ورسېږي !

نه لایقه داسې نشي کېدی ! زه بې لدې هم له هغه وحشي سره ژوند تېرول نه غواړم چې څه کوي ودې کړي دا چې زما د ژوند پای شپې دي نو واخله دا نیمګړی رومال او دا دې کېسه..

.

.

.

ستا پاڼې د ننګرهار په کامې ولسوالۍ کې دې نړۍ ته سترګې پرانیستې د ژوند پینځه کاله مو همدلته تېر کړل له هغې وروسته مو د ننګرهار ولایت بتي کوټ ولسوالۍ ته کډه وکړه د پلار او نیکه ټاټوبی مو تور غر دی.

دا چې له کامې څخه مو بتي کوټ ته کډه وکړه، نو همدلته کورنۍ مې په یو منځني ښوونځي کې شامله کړم ډېر ښه او خوشاله ژوند مو درلود پلار مې بزګر و.

او مور هم ورسره مرسته کوله د وخت په تېرېدو خپل کلي ته راستانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۱۰۰/
شو، ژوند مو په پلرني ټاټوبي کې اختيار کړ، پاتې زده کړې مې دلته بشپړې کړې.
په ۱۳۹۴ه ش کال کې مې په يو طبي علومو انستيټيوټ کې د قابلګۍ په څانګه کې زده کړې پيل کړې، او په ښه درجه ترې فارغه شوم.
د فراغت سره سم مې د ننګرهار په عامه روغتون کې دنده ترلاسه کړه، خو په ژوند کې مې يو څه ستونزې راغلې زما اړيکې له پلار او ورور سره خرابې شوې ځکه زه لوستې وم ما غوښتل چې کورنۍ مو سالم پرمختګ وکړي خو دوی زما له دغو هڅو ناسم تعبير واخېست.
له دوه مياشتې دندې په جريان کې مې يوه ملګرې راپيدا کړه، دا ملګرې مې په يوه هلک مئينه وه د دوی ترمينځ ستونزه راغله دې ملګرې مې ماته د خپل يار کيسه وکړه او د هغې د تليفون شمېره يې هم راکړه چې د اړيکې په جوړښت کې ورسره زه مرسته وکړم.
هلک ويل چې د جلۍ ژوند خراب نشي، ښه به دا وي چې سره جلا شو.
ځکه زه د ويني سرطان لرم... هلک له پيل او پای ټوله کيسه ماته تېره کړه، ماته يې د ناروغۍ ثبوتونه راوسپارل او ما جلۍ ته وسپارل، اخر جلۍ او هلک موافقې ته ورسېدل هلک د درملنې لپاره خارج ته ولاړ ماته يې خپله خور او زه ورته په ورور مخاطبه شوم.
زه ورته ځکه تر اوسه ډېر احترام لرم، چې له ما سره يې ډېره مرسته کړې ده زما خپل وروڼه هم شته چې يو لوی او نور کوچنيان دي.
د مشر ورور سره مې اړيکه جوړه نه وه د کور ټول مسوليتونه مې خپله واخيستل پلار مې په لومړيو کې ځان د نظام په ليکه کې شامل کړ دا چې ورور مې ما سره ضد درلود د ښځو له زده کړو سره وران و.
پلار مې ژوندی دی خو په مړي يې ځکه حسابووم چې د يوه پلار مينه يې موږ ته نه ده راکړې، په خپله خوښه او د ورور په خوښه کارونه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو ږ ته هر وخت هیڅ په هیڅه غصه وي خو زه یې لړ لړ مخالفت کووم.
زما د پلار تر ټولو بد عادت دا دی چې پیسې یې له هر چا ډېرې خوښې دي، دا چې زه هم د ځوانۍ موسم کې وم، خلکو به زما غوښتنه کوله خو ما نه منله، ځکه د زیاتو زده کړو ارمان مې درلود.
له ورځو څخه یو ورځ مې مور ډېره ناروغه شوه، زه هم جوړه نه وم د ښار په لوري مې حرکت وکړ.
کوچنی ورور راسره و تر څو مور ته له ټاکلي ادرسه درمل راوړم، په هغه وختونو کې زه سمه په ښار کې بلده نه وم، لږ څه وګرځېدم خو ډاکټر مې پیدا نه کړ.
د ستنېدو پر وخت د ملي امنیت یو کس را مخې ته شو، او راڅخه یې پوښتنه وکړه څنګه دلته ګرځې امنیتي اظهارات دي، رښتیا هم ډېر تدابیر نیول شوي وو ځکه سبا د افغانستان د خپلواکۍ ۹۲ مه کلیزه او جشن و.
د ښار واټونه په بیرغونو، شاه امان الله خان او د ولسمشر محمد اشرف غني په انځورونو لا ښکلي شوي وو یعنې؛ جلال اباد ښار د یوې ښکلې ناوې په څېر سینګار و.
ما ورته وویل وروره ! ډاکټر ته راغلې یم خو راڅخه ورک دی که ته یې پېژنې معروف مخلص نومېږي، هغې هم ونه پېژنده.
د دعا په نوم روغتون ته د ملي امنیت کس یوړو دا روغتون د بهسودو پل هغې خواته موقعیت درلود.
کتنځي څخه په راوتلو یې له ماسره تلیفون ولید، له ما یې شمار وغوښتله او ما هم ورکړه، ځان یې ډېر مهربان وښود . دا چې زما دنده نه وه عامه روغتون کې مې استعفا ورکړې وه.
یاد کس زما د شخصي ژوند په اړه پوښتنې وکړې او ما هم ورځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، راته یې کړه که ستا خوښه وي دنده به درته پیدا کړم زه هم خوښ شوم، د سر په خوځولو مې ومنله.

کور ته راغلم.

څو ورځې وروسته د ملي امنیت کس زما اسناد او عکسونه وغوښتل، ښار ته لاړم د دوو نورو ملګرو سره یې خواته ورغلم، اسناد مې ورکړل او بېرته ترې لاړم.

څه موده وروسته یې بیا زنګ ووهه د واده غوښتنه یې وکړه، ما ترې وخت واخېست د وخت په تېرېدو راته ثابته شوه چې یواځې د ښځو عزتونه لوټوي او بس...

لایقه ! زه دا منم چې موږ د یوې مذهبي او عرفي ټولنې اوسېدونکي یو، خو دلته د انسانانو په نوم باندې ډېر وحشیان ژوند کوي. ته دا ومنه کله چې یو شمېر انجونې د دندې لپاره یوې ادارې ته مراجعه وکړي، هلته د ادارې یو شمېر رهبري یې لومړی قوارهویني که ښکلې وه نو کار یې وشو، بیا وروسته ترې استفادې هم کوي هغه په انګلیسي کې ورته (بلک میل) وایي او که څه..

تا هم دغه حالت په یو شعر کې ډېر ښه انځور کړی دی:

ستا په بازار کې خوشالي بې پیسو نه خرڅېده
چې راسره نه وې پیسې، نو زه به تلم درڅخه؟
دلته د پېغلو له وجوده سترګې نه وتلې
غربت وو نه مې وې جامې، نو زه به تلم درڅخه؟

خو له ربه مې راضي یمه چې ډېر ژر راته وشرمېد، ما چې اسناد ورکول دوه ملګرې راسره وې او بل دا چې د سرک په سر مې ورته وسپارل، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې پلان ماته د (بلک میلی) و.
دا چې دا څنګه انسان و د هغې نېږدې دوست زما شماره ترې پته کړې وه، او ماته یې رسوا کړ دې اړیکې شاوخوا یو میاشت وخت ونیوه، له هغې ورځ راهیسې ترې خبر نه لرم دې کار نو زما باور په سړیو صفر کړ.
دې کار زه ډېره هوښیاره کړمه او ژوند ته مې ښه پام شو، که څه هم ډېرې ستونزې موجودې وې، د ژوند زیات ضرورتونه ما خپله پوره کول.
کورنۍ مې په ما ډېره باوري وه، د پوهنتون دوره او د روغتون د دندې دوام په وخت مې کور ته تګ راتګ خپله کوو چې په دې وخت کې له یوې ستونزې سره مخ شوم.
پلار او بابا مې جدي پرېکړه کړې وه چې ما د کاکا په بدل ورکړي، ما یې جدي مخالفت وکړ و پلار مې زما جدیت لا غصه کړ او وه یې ویل چې دا کار به حتمي کېږي دا زما اخري پرېکړه ده.
زه هم مجبور وم حل لاره مې لټوله دا چې وړانګه زما تر ټولو نېږدې ملګرې وه، او له ټولو رازونو مې خبره وه، زه له عامې روغتیا روغتون څخه یوه شپه له هغوی کور ته ولاړم. یو وخت وړانګې په کابل کې سیمینار درلود هلته د یو هلک سره مخ شوې وه هغې ورته ځان ډېر لوړ پېژندلی و، د وړانګې پوره باور یې لاس ته راوړی و. په دې شپه ډېر زیات باران و اسمان سمې خبرې کولې د وړانګې سره په خبرو وم، چې هغې هلک زنګ ووهه.
وړانګې سره یې له څو خبرو وروسته اړیکه پرې کړه، دا چې زه او هغه هلک دواړه له یوې سیمې وو. زما اړوند پوښتنې یې ترې کړې وې، ما د وړانګې یوه خبره هم څمکې ته نه غورځوله
بې له دې چې ما خبره کړې زما خبره یې د هغې هلک سره کړې وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک بيا زنګ ووهه دې ورزياته کړه خورلنه مې راغلې ده برق هم نشته، خور مې ډېره زياته نازولې او نازکه ده او بله دا چې دا هم ستا د کلي ده.

ما ورانګې ته په تريخ نظر وکاته هغې هم اړيکه پرې کړه، سم له لاسه يې په نورو خبرو بوخته کړم. څه موده وروسته هغه هلک له ورانګې غوښتي وو که دا جلۍ له ماسره واده کوي نو زه تيار يم دا نو داسې وخت و چې پلار مې زه د کاکا په بدل ورکولم.

زه پرې راضي نه وم هغه هلک هره ورځ له ورانګې زما پوښتنه کوله، بله ورځ ورانګې مشوره راکړه چې پلار دې په بدل ورکوي خدای خبر هغه به څنګه کورنۍ وي.

غرنی ډېر ښه انسان دی څانته دې غواړي دا رشته به درته ښه وي، ما مې د مور سره دا خبره شريکه کړه دا چې د کاکا په بدل تلم او کورنۍ هم نه وه معلومه نو مور مې دا رشته غوره وګڼله.

په دې وخت کې ما په يو انستيټيوت کې استادي واخيسته، او دا څانګه يې زموږ په کلي کې نوې پرانيستل شوه تدريس مې پکې شروع کړ، دلته زيات محصلين د غرني دوی له کلي راتلل يو ورځ مې په ټولګي کې د غرني دوی کورنۍ په هکله پوښتنه وکړه چې زياتره محصلين د دوي له کورنۍ سره اشنا وو.

ټولو محصلينو يې ستايئنه وکړه خو يو څه چې ډېر حيرانوونکي وو يوې زده کړيالې وويل چې غرنی بله مېرمنه او بچيان هم لري د دې نه وروسته ما غرني ته ځواب ورکړ چې واده ورسره نه کووم ځکه چې بله مېرمنه يې درلوده.

دا داسې وخت و چې زه لا غرني نه وم ليدلې پرته له کوچنيوالی له يوه انځوره، څو ورځې وروسته يې د کوچني ورور په مرسته (ميمورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه) کې خپل عکسونه راولېږل په دې کې ډېره موده تېره شوه.
ما ورته وویل زه د ټولنې خدمتګاره یم، غیر له دې چې واده راسره وکړه نور هر ډول کومک چې زما تر وس وي کووم یې، بله ورځ د غرني وربندار په ماشوم ناروغه شوه مرسته یې وغوښته زه یې هلته ولیدم ډېرې ورځې تېرې شوې غرني په داسې پلانونو کار شروع کړ، تر څو په مرسته یې ما د خپل حاکمیت لاندې راولي خو بریالی نشو.
ډېرې غوښتنې یې وکړې خو ما رد کړې.له دې وروسته غرني زما له ورور سره ملګرتیا پیل کړه او دا اړیکه یې په کورني تګ راتګ بدله شوه.
ماته یې ډېر وویل زه له چا ډار نه لرم، دومره وس او توان لرم چې تا وتښتووم، ښه به دا وي چې زما غوښتنه ومنې.
په دې کې یوه ورځ سور رنګه موټر زما شاه ونیوله، زه پوه شومه چې د قوي ځار لاندې یمه ډېره په ویرې او سختۍ تر کور ورسېدمه
د دې پېښې تر واقعه کېدو وروسته مې ډېر احتیاط کاوه. دا چې غرنی په اونۍ کې دوه ځلې زموږ کور ته راته، نو په دې سره یې زما د ورور خسر او اوښی چې انیل نومېږي کوم چې تا یې مخکې په هکله له ما پوښتي ول سره هم وپېژندل، بیا به نو هره ورځ د دوی تر منځ ملاقاتونه کېدل.
دا چې ورور مې او انیل پردیو انجونو ته زنګونه وهل، نو غرني هم ځینې خبرې په یاد بنډار کې کړې وې چې زه هم مئین یم، د شپې او ورځې خوبونه مې حرام شوي دي ټوله ورځ مې هغه دنګه ځواني، ګلابي مخ ،سراحي غړۍ، بادامي اوږدې سترګې، خندانه قواره، په سترګو کې رغړې را رغړې.
ډېر زوروېږم دا چې دوې اوس ډېرې نېږدې اړیکې درلودې، ورور مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرني ته ویلي و چې د جلۍ کور راوښایه که په هر قیمت وي جلۍ درته کوو. غرنی په هغه شپه غلی پاتې شوی و، خو په سبا یې زما د ورور خسر ته زموږ کور او زما رشته یاده کړې وه.

په دې وخت کې زه له دندې څخه کور ته راغلم، ډېره ستړې وم د برنډې پایې ته تکیه شومه چې د ورور خسر مې په مرکه راغی.

په یادونې یې زما پلار کوم عکس العمل ونه ښود خو ورور مې ډېر جدي شو، ځکه چې غرني په هغه شپه ویلي وو چې جلۍ هم له ماسره مینه لري ورور مې ورته په هغه شپه ویلي وو ښاااا چې ته دومره مئین یې او جلۍ هم تاسره جوړه ده درته به یې راوتښتووم

خو ورور مې خبر نه و چې زما خور یادوي، د غرني سره مې ورور دښمني پیل کړه ډېر غصه شو، زما موبایل ته یې فکر شو هغه یې راځخه راواخیست.

د بد قسمتۍ چارې ګوره پدې وخت کې غرني ځیني پیغامونه راولیږل پدې پیغامونو سره مې پلار داسې فکر وکړ، چې ګوندی زه له غرني سره لار لرم.

غرني د انیل کورنۍ ته زما د سپکاوي او بد نامۍ په پار ډېر درواغ ویلي ول، چې پانې رانه ډېري پیسې خوړلي له ماسره چکرو ته تللې او دیته ورته ډېر پرو پاګند یې ویلي ول د انیل پلار د غرني ټولي خبرې زما پلار ته وکړې.

پلار مې د دې خبرو په اوریدو سره ډېر جدي شو، او ماته یې هیڅ وخت د خبرو لپاره رانکړو پریکړه یې وکړه چې غرنی دېرې ته راولی او دواړه یو ځای ووژني.

چې مردار شي خو د هغوی کورنۍ عذر او زارۍ ته راغلل، پلار ترې زما په بدل کې د غرني خور زما د ورور او میرمن یې ترې ځانته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته مشران او سپین ږیري منځته شول خبره یې هواره کړه.
دا چې ما په هغه انستیتیوت کې درس ورکاوه، غرني دا وخت دنده نه درلوده او په انستیتیوت کې یې ځان شامل کړو ما له دندې استعفاء ورکړه. او نمبر مې هم بدل کړو انیل چې د غرني نږدې ملګری و، او خور یې زما د ورور میرمن وه نو زما نوې شمېره یې غرني ته ورکړې وه.
ما دا خبره پلار ته نشوه کولې ځکه چې زمونږ کورنۍ د انیل دوې سره په دښمنۍ اوړېده، پلار مې پرېکړه وکړه چې یا دې نن شپه غرني او یا دې د ماما لس کلن لیوني زوې ته ورکوم. ستا لپار نور زما په کور کې ځای نشته که دغه وخت ما انکار کړی وی.
غرني شرمولم کورنۍ مې ټولې خبرې منلې وې
لاېقه ما چې په تا ټینګار کوو، ستونزه داوه چې ترڅو غرنی ما غواړي نو زما کوژده به له تا سره شوی وي.
بیا به ستونزه نه وي خو دا خوب مې په اوبو لاهو شو، دا چې مشر ورور راسره وران و نور کوچنیان او پلار په دنده کې وو. بس چې چرته به تلم د خلکو پام به زما په لور و.
نه پوهیږم ډیره ښایسته هم نه یم، او نه داسې بې اختیاره مزل کوم چې د خلکو پام راواړوم د انسانیت نه مې نفرت پیدا شو.
نه پوهېږم چې لاېق به کومې ستونزې لرلې چې زما غوښتنه یې ونه منله، او زه یې د اور لمبو ته ګوزار کړم افسوس... ما نور وس نه درلود د غرني کورنۍ سره مې کورنۍ په دښمنۍ اوړیده پلار له ما دا پوښتنه هم ونه کړه چې ستونزه په څه او په چا کې وه، خو بس په پټو سترګو یې د غرني ټولې خبرې په ما راوتپلې. مور مې غوښتل چې دښمني جوړه نشي باید د غرني مرکه ومنم
کنه مور مې هم هاغه سپي ته په موبایل ډیرې زارۍ کړې وې، خو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډېرې سپین سترګی، سره رد کړی وې او زما په مور یې هم تور پورې کړې وو چې د مور یې هم راسره خوښه وه ما د سر په خوځولو سره ومنله خو چې کله د غرني مرکه راغله ته مې راپاد شوې لایقه !
او بیا مې انکار وکړو د انکار پایله دا وه چې تول تپې وجود مې ستا پر وړاندې دی.
زه په کور کې د ځارنی لاندې یم، موبایل هم نلرم ته ډاډمن اووسه چې ترڅو ژوندی یم په خوله به مې ستا نوم او په سترګو کې به مې ستا د پارچنو شونډو انځوروي.
او دا هم درسره وعده کوم، چې د غرني د واده ارمان به پوره نشي شاید زما او ستا دا آخري لیدنه او خبرې وي او که بیا دې چرته په زړه را وریدم نو د کلي په لویه هدیره کې به یو قبر خلک پدې نامه پیژني چې دې جلی د واده په شپه ځان وژلی او هغه قبر به زما وي.
لایقه په اخر کې دا خبره بیا هم په جرآت سره کووم چې زما لایقه (مینه درسره لرم) اوس نو نه وېرېږم بلکې په دې جملې ویاړم.
مینه درسره لرم
ستا بایلونکې ماته پاڼه !

د پاڼې د دې کیسې له لوستلو وروسته مې یوه شېبه هم سترګې بې نمه نشوې، د ورځې ځلویښت ځله را یادېږي او ځلویښت سګرټه څکوم.
ورځ تر بلې مې حال په خرابیدو دی مور راته غاړه له تعویزو ډکه کړه، خو د ملا دم زما د میني مخه نشي نیولی.
او نه د پاڼې د هېرېدو ځواک لري څومره چې زمانې اوږې فاصلې بې معنې کېږي.
او یادونه یې نوي نوي رنګونه راوړي په غونډو او مشاعرو کې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۰۹

ګڼ ونوال غزلې او نظمونه دوه دوه ځلې اوري، او په چکچکو يې بدرګه کوي.
خو د احساس درک مې هيڅ ونکړو د ژوند ټولې چارې مې بې مانا دي، او که مانا ده هغه هم د ژوند په خاړيزې للمې لوڅې پښې په يوه ورک منزل پسې مزل دی. يوې چارې ته ژوند دی چې يا يې له احواله خبر شم او يا يې او ګورم او بـــــس...

چې ستا به ياد او که به هېر به
زه چې قدم په قدم ږدم تا يادوومه

پـــای

د هېواد د خپلواکۍ ۱۰۰مې کليزې په وياړ!

Designed By: Sanaullah Zawab

شهباز خپرندويه ټولنه

برېښناليک shahbazpublications@gmail.com

اړيکتسمبري ۰۷۹۷۹۲۰۰۰۸ - ۰۷۷۶۹۲۰۰۰۸ - ۰۷۸۷۸۶۸۸۱۶

پته: بي بي حوا عالي ليسې تر څنګ د حاجي عظيم مارکېټ ته مخامخ

جلال اباد ښار

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library